

JEHOVA-JIREH ²

La oss bli stående, bare et øyeblikk, mens vi bøyer våre hoder.

² Himmelske Far, vi er takknemlige i kveld for anledningen vi har til å komme igjen til tilbedelsens hus, der vi kan legge fram oss selv og våre problemer til Deg, og Du lovet å møte oss her under det utgytte Blod. Det eneste tilveiebrakte stedet som Gud noensinne har hatt for en synder, eller hvem som helst som kunne møte Gud, er under det utgytte Blod. Derfor kommer vi i Herren Jesu Navn, og vet at Du lovet at hvis—hvis vi ber om noe i det Navnet, skulle det bli gitt. Vi tror Deg, Far. Hjelp vår vantro. Vi ber om at vår sammenkomst i kveld vil bli til Guds ære, at Gud må bli æret, og Hans Navn bli anerkjent iblant folket. For vi ber om det i Jesu Navn, Guds Sønn. Amen.

Vær så god og sitt.

³ Anser dette som et privilegium å være her igjen i kveld og se denne fine gruppen av mennesker som er samlet her ute. Jeg tror de sa at det var en husdyrutstillings-plass. Jeg har holdt møter, på nær sagt alle slags steder rundt om i verden. Jeg husker der ute i California, jeg har hatt to eller tre møter der på Cow Palace, som de kaller det. Og fra ulike størrelser, et lite rom som rommer fem eller seks mennesker, opp til, vel, den største samlingen vi noen gang har hatt på én gang var i Bombay, fem hundre tusen i ett møte.

⁴ Men i Bombay var det stort, vår Herre frelste mange mennesker. Hvis vi bare kunne fått menighetene til å samarbeide, kunne de tatt tak i disse hinduene og så videre. Og det var virkelig, det vi kaller, “vantro.” Alt som ikke tror på Herren Jesus Kristus, det kaller vi en “vantro.” Og det var bokstavelig talt tusenvis som tok imot Kristus, men du kunne . . . kunne bare ikke komme bort til dem.

⁵ Så i Durban Sør-Afrika, vi registrerte folket der, tretti tusen på ett alterkall, én ettermiddag. Der, neste dag, borgermesteren, Sidney Smith, i Durban, med rundt sju eller åtte av de store britiske varebilene som var helt overfylte av gamle krykker og slikt som folk hadde gått med, i hundrevis av miles. Eller, de hadde båret dem i ukevis, ned gjennom junglene, på bærer. De var stablet helt fulle av dem.

⁶ Borgermesteren ringte meg og sa: “Gå til vinduet ditt som vender mot Det indiske hav, der ute på hotellet,” sa, “og du vil se noe du aldri har sett før.”

⁷ Og her var de store varebilene helt stablet fulle av, det vi ville kalle krykker og bærer og så videre, for å bære sine kjære ut fra

jungelen. Og menneskene som var på dem, dagen før, gikk bak varebilen og sang *Bare Tro* på morsmålet sitt. Det var virkelig et gripende syn å se det.

⁸ Og det var leger der inne. Mange av dem undersøkte tilfellene, for å sikre seg om at de var riktige. Vi ønsker ikke å offentliggjøre noe eller trykke noe uten at det kan bli bevist å være sannheten. Må være bevist!

⁹ Fikk nettopp et brev fra en . . .forleden. Det kom nettopp til meg. Er en spesialist, en berømt lege i Indiana. Han er katolikk av tro. Og sønnen hans er en prest i St. Meinrad klosteret i Jasper i Indiana. Dette var Dr. C. Ackerman. Og jeg møtte ham tilfeldigvis på en jakttur en gang. Og han hadde jaktet i elleve år etter en hjort. Han klarte ikke å få tatt en. Og den natten satt vi til nesten klokken to og snakket om Herren.

¹⁰ Jeg hørte at denne legen var der oppe i leiren. Så da jeg kom opp dit, forventet jeg å se noen som var arrogant og likegyldig. Men jeg møtte en meget fin, vennlig sinnet mann. Han kom bort, sa: "Er du Broder Branham?"

Og jeg sa: "Ja sir, det er jeg."

Og han tok meg i hånden. Han sa: "Jeg er Dr. Ackerman."

Jeg sa: "Vel, jeg er virkelig glad for å bli kjent med deg."

¹¹ Vi begynte å snakke om Gud, og om dette at hvis Han noen gang var Gud, må Han forbli Gud, ellers var Han aldri Gud. Skjønner? En historisk Gud har ingen nytte i dag, hvis Han ikke er den samme for menneskene i dag som Han var da.

¹² Så rundt klokken tre, vi, åh, vekket guiden oss. Og var. . . Jeg guidet også, så vi skulle ta en tur, føre våre menn ut til forskjellige steder hvor vi skulle guide. På vei ned gikk Dr. Ackermann sammen med meg.

¹³ Og på vei ned stoppet han, det var litt før daggry. La hånden sin på skulderen min og sa: "Broder Branham?"

Jeg sa: "Ja sir, doktor."

¹⁴ Han sa: "Jeg er fullt og helt overbevist om Jesus Kristus." Han sa: "Jeg har en sønn, vet du, som er prest her på klosteret."

Og jeg sa: "Ja sir."

¹⁵ Han sa: "Jeg er katolikk av tro. Jeg antar at det er kirken." Han sa: "Vel, jeg tror at hvis—hvis Han noen gang var Gud, er Han Gud for alle mennesker."

¹⁶ Jeg sa: "Det er helt riktig. Han skapte alle mennesker. Og av ett Blod skapte Han alle nasjoner."

¹⁷ Og han sa: "Ja sir, jeg tror det." Sa: "Jeg har lest bøkene dine." Han sa: "Jeg stoler på dette. Jeg tror at hvis du ber Gud om å gi meg en hjort i dag, vil jeg få det." Sa: "Elleve år har jeg jaktet på dem; har sittet fast i snøstormer."

18 Jeg sa: “Jeg vil be Herren om å gi deg en, doktor. Det er alt jeg kan gjøre.” Og da spurte jeg Ham, og ba for ham. Jeg sa: “Doktor, nøyaktig klokken ni denne morgenen, gir Herren deg en—en femtakket hjorteokse.”

Og han sa: “Jeg tror det.”

Det er alt han trenger å gjøre. “Hvis du tror det.”

19 Så, en venn og jeg klatret opp på fjellet og holdt øye med klokken. Klokken ni fyrte geværet av. Han fikk den hjorteoksen med fem takker. Vi gikk og hjalp ham med å få den inn.

20 Han tar med seg pasientene sine for å bli bedt for. Jeg fikk nettopp en beskjed akkurat nå om at han har et kreft-tilfelle, en kvinne som er døende av kreft, han ønsker å fly hit. Men jeg skal hjem, etter i morgen, etter, i overmorgen. Så jeg sa til ham, bare vent til vi kommer dit, så skulle vi be for kvinnen når vi kommer dit.

21 Så, ser dere, mange, hvis saken kan bli presentert for personen forstandig! Guddommelig helbredelse har det vært så mye snakk om, og så mye fanatisme blandet seg inn i det, som det er i alt mulig annet. Enhver—enhver slags religion eller hva som helst, finner du fanatikere.

22 Selv blant muhammedanerne finner en at det er det og hinduene. Du finner noen der, gammel hykler som klovner for noen turister, ligger på spikre og så videre, glass. Men langt innenlands er en mann som virkelig tror på det. Han gjør det som et offer.

23 Og—og vi finner det i alt. Vi finner fanatisme. Selv en fanatisk spiser, spiser for mye. Eller, eller, hva som helst!

24 Men hvis saken virkelig blir presentert ut ifra Skriften, så er det ingenting som kan. . . Jeg finner flere troende leger enn jeg gjør troende forkynnere. Det gjør jeg. Det gjør jeg virkelig. Flere tror.

25 Jeg har blitt intervjuet hos Mayos. Om dere alle vet det, det har vært ute i avisene og allting. Og fine klinikker med leger overallt. Det er ingenting. De tror det. Jeg—jeg har hatt leger som har kommet og sagt til meg, som på intervjuet der, sa: “Vi hevder ikke at vi er helbredere. Vi hevder at vi assisterer naturen. Det er kun én helbreder; det er Gud.”

26 Hvor mange leste *Reader's Digest* om den lille Donny Morton som de underskrev på at, “var helbredet”? Og, “Miraklet med Donny Morton,” *Reader's Digest*. Så, det, det tok meg inn for en samtale om det. Den lille gutten hadde blitt oppgitt ved Mayos, Hopkins og alle sammen. Og Herren Jesus helbredet ham, gjorde ham frisk.

27 Og Florence Nightingale, avdøde Florence Nightingales oldebarn, London, England. Hun ble flydd fra Durban, Sør-Afrika.

28 Og saken har blitt feilaktig framstilt. Akkurat som . . . som mange ganger i . . .

29 Og kristendommen er feilaktig framstilt for folk. Kristendommen har blitt framstilt for folk som en erklæring av læresetninger. Kristendommen er et levende Vesen, Jesus Kristus, den oppstandne Gud, som er levende og iblant oss nå. Kristendommen er en Person, ikke en læresetning. "Å kjenne Ham er Liv." Ikke engang å kjenne Hans Ord; det er ikke Liv. "Kjenne Ham," og Han er Ordet.

30 En kar sa til meg, for ikke lenge siden, han sa . . . Jeg diskuterte bare om . . . hva vi tenkte om et bestemt Skriftsted i Bibelen. Denne karen var ganske så lærd. Han sa: "Vel, du kjenner ganske enkelt ikke din Bibel."

31 Jeg sa: "Jeg kjenner Forfatteren virkelig godt." Så, det er hovedsaken, om jeg kjenner Ham. Han vil ta Seg av resten. "Å kjenne Ham er Liv."

32 Og nå i morgen formiddag, i bygningen her, du finner min kontaktperson, Dr. Lee Vayle som er her. Dersom det er et spørsmål i ditt sinn, kom med det, han vil svare på det, gjøre alt han kan for å hjelpe deg. Dr. Vayle er her. Jeg tror han er et sted bak i bygningen nå. Veldig fin lærd, og en meget veltrent mann for jobben. Så, hvis noen har et spørsmål eller noe, og istedenfor å bare å prøve å spørre om det nå, i et offentlig møte som dette, ja, så kom til Dr. Vayle. Han vil med glede snakke om hva som helst som—som du ønsker å snakke med ham om. Og derfor har han et møte her, på formiddagen. Og vi vil med glede møte folket her.

33 Og, videre, søndag formiddag vil det være søndagsskole over hele byen. Vi prøver ikke—ikke å ta søndag, søndag formiddag eller søndag ettermiddag i auditoriet her, fordi det er—det er ikke riktig.

34 Ser du, menighetene, din—din plikt er hos din—din menighet. Og når menigheten har møter, så skulle det—det være din plass. Og vi ønsker ikke at noen skal komme ut, når du har din egen pliktspost å være med på. Hvis menigheten din har vekkelse, og vi tilfeldigvis kommer inn i byen der dere har vekkelse, så mener vi ikke å gjøre det, ikke i det hele tatt. Vi er her i kristent fellesskap, toleranse, for velvilje mot alle mennesker, alle menigheter. Vi gjør ikke . . .

35 Jeg tilhører ingen organisasjon i det hele tatt. Jeg tilhører ingen organisasjon. Jeg—jeg er bare en kristen. Og jeg, den innflytelsen jeg har, jeg prøver bare å bruke den til å—å ære Kristus, og til å bringe syndere til omvendelse. Og det er alt jeg vet å gjøre. Og håper, på den Dag, og stoler på at Han vil si: "Det var vel gjort." Og det er ordene jeg ønsker å si . . . høre Ham si.

36 Jeg har ofte undret. Jeg ville likt å hørt Ham da Han stod og rakte ut hendene Sine på den dagen, og sa: "Kom til Meg, alle dere som strever og har tungt å bære." Nå, det var i fortiden. Men,

“Vel gjort, Min gode og trofaste tjener,” vil være i framtiden. Og, jeg, jeg lever for å høre at det blir sagt.

³⁷ Og nå, videre, søndag ettermiddag skal vi be for de syke. Noen ganger omtaler folk det som helbredelsesmøter. Nå, det er ikke et helbredelsesmøte. Det er bønn for de syke. Skjønner? Vi ber for de syke. Og, vanligvis, er det da tingene skjer, er når vi ber for de syke.

³⁸ Jeg ønsker at enhver forkynner, over hele landet, rundt fra alle kanter, som tror, skal komme, husk på å komme søndag ettermiddag, stå sammen med oss mens vi ber for de syke. Uansett hva din denominasjon er, eller hva enn det er, vi bryr oss ikke om det. Selvsagt har du medfølelse med ditt folk, og med folket som er Guds folk, og folk som ønsker å bli helbredet.

³⁹ Husk, når du er syk, er din første plikt å oppsøke legen din og se hva han sier. Og deretter hvis han diagnostiserer tilfellet til noe som—som han ikke kan; vitenskapen, vitenskapen ikke har klart å vise ham noen hjelp for deg, så har du en rett til å komme til Gud. Han er den store Legen. Og så . . .

⁴⁰ Og be, og la det bli bedt over deg. De gjør det, burde gjøre det, i enhver kristen menighet. Kanskje de gjør det her. Jeg vet ikke. Men de fleste stedene, ber kristne for sine syke. Presbyterianere og mange av dem har store helbredelseskampanjer i hele nord og forskjellige deler av landet og ber for de syke, og har stor suksess; presbyterianere, lutheranere, metodister, mange av dem.

⁴¹ Deres store vekkelse startet med helbredelseskampanjer. Og deretter kom de bort fra det, selvfølgelig. Den nye gruppen kommer inn, de, gruppe med menn som kommer sammen og deler Det opp slik de ønsker, og så kommer de bort fra Det, ser dere, går rett tilbake til læresetningen, slik som fariseere og saddukeere på Herren Jesu tid.

⁴² Men nå, enhver forkynner er invitert, søndag ettermiddag, til å komme og være sammen med meg, og—og hjelpe meg mens vi ber for de syke. Ta med ut dine syke og plagede.

⁴³ Nå, vi prøver nå å la folk . . . å finne syndere som ikke kjenner vår Herre, som ikke innser at Han ikke er død. Han lever. Han, Han er ikke død. Han er levende, for evig. Og Han sa: “Fordi Jeg lever, skal dere leve også.” Hvilket løfte, og hvilken trøst, når vi ser tiden nærme seg!

⁴⁴ Alle virkelige kristne tror at Kristi andre Komme er nær. Hvor langt unna, vet vi ikke. Så du at Alaska hadde et par jordskjelv til i dag? Ett av dem, var like kraftig som det første var, men laget ikke like stor rystelse. Du vet, Jesus sa at den slags ting ville finne sted rett før Hans Komme.

⁴⁵ Og, husk, disse tingene som dere ser skje her, Ordet forutsa at de ville være her, på akkurat samme måte som Han forutsa jordskjelvet. Så, sammen, hvorfor kan vi ikke bare føye våre

hjerter sammen, og knytte det i Guds Ord, og tro av hele vårt hjerte? Ja vel.

46 Nå, i går kveld, var vi. . . Jeg tok en tekst om Abraham, da han kalte Herrens navn som viste Seg for ham der oppe ved ofringen av sin sønn, der han var i ferd med det. Navnet ble kalt *Jehova-Jireh*, som er, "Herren skal tilveiebringe for Seg et offer."

47 Nå i kveld har jeg noen få Skriftsteder og notater eller to skrevet ned her, som jeg ønsker å gi—gi dere. Nå, rett før vi gjør det, la oss be bare en liten stund igjen.

48 Far, vi ber om at Du må ta Ditt Ord. . . "Ditt Ord er Sannheten." Og Bibelen sier, Jesus talte, sa: "Ordet er et Frø som en sâmann sådde." Nå, vi er klar over at hvis et frø er et godt frø, er det gjort spiredyktig. Og hvis frøet har blitt fullført, dets plan i—i Guds vilje, så etterlater det seg et spiredyktig frø. Og da Jesus var på jorden, var Han Vintreet. Og frøet som Han sådde var Sitt Ord, og vi vet at det er gjort spiredyktig ved Hans Eget Liv.

49 Og vi vet at et frø, når det faller i den rette slags jord; ikke på steiner, uten noen rot; heller ikke i torner og tistler, som raskt ville kvele det; men i god, rik, fruktbar tro. Ethvert frø vil bringe fram etter sitt slag.

50 Og vi vet at ethvert frø, eller Guds løfte vil bringe fram etter sitt slag, hva det lovet, hvis det kommer til den li- . . . rette jorden, den jorden som er forberedt, klar; alle steinene har blitt kastet ut, og røttene, og bitterheten, og egoismen, og likegyldighet, og sjalusi, har alt sammen blitt rensket ut; den roten av bitterhet som vokser opp, som noen ganger virkelig spolerer det Gud prøver å gjøre. Vi ber, Gud, om at det ikke må være iblant oss, men at det gode Ordet må finne god jord i disse.

51 Idet vi følger denne store patriarken Abraham i undervisningen i kveld, må vi finne vår stilling, da vi vet at vi er Abrahams barn ved troen på Kristus. Og, så, må Ditt Eget Navn bli æret og hedret, for vi ber om det i Jesu Kristi Navn. Amen.

52 Vi skal på en måte ta et lite tilbakeblikk i kveld, på undervisningen om det vi talte om i går kveld. Det var at, vi har funnet at Abraham begynte i 1. Mosebok det 12. kapitlet. Faktisk ble navnet hans nevnt i det 11. kapitlet, da faren hans kom ned fra Babylon og de bodde i—i Ur og dette. . . Kaldeerenes land.

53 Og så finner vi ut at også, at Gud kalte Abraham, bare en vanlig mann som het Abram. Han var ikke Abraham ennå. Og, og Sarah, "Sarai," Sarah var ikke Sarah ennå. Så vi finner ut, *Sarai* og *Sarah* var to fo- . . . var to forskjellige navn. Og *Abram* og *Abraham* var to forskjellige navn.

54 Nå, vi finner at i dette, vi førte ham opp i går kveld fram til stadfestelsen, at Gud stadfestet pakten for ham, hvordan Han ville stadfeste for Abraham at Han ville holde Sitt løfte.

Det er funnet i det 15. kapitlet i 1. Mosebok. At hvordan . . . Og Abraham ble kalt ut om kvelden, for å ta ut, slakte en kalv eller en ung kvige, og en hunngeist, og en vær. Og vi gikk inn i det i går kveld, hvordan de to hunnene og hannen. Og deretter de to duene, eller turtelduen og duen, som er i den samme familien; og fikk tak i symbolet i det, at det alltid symboliserte helbredelse. Noe som aldri har forandret seg. Helbredelse har alltid vært ved tro. Men forsoningen, selvfølgelig, ble skilt fra et dyreliv til et menneskeliv.

⁵⁵ Nå, i Det gamle testamente, når tilbederen kom med blodet. Gud møter bare folk under det utgytte Blodet, det eneste stedet Han noen gang gjorde eller noen gang vil. Han vil aldri møte deg med din læresetning. Han vil aldri møte deg med din utdannelse. Han vil møte deg under Blodet; det er det eneste stedet. Hele Israel tilba under blodet.

⁵⁶ Og vi finner der da, også, at vi fant (hva?) tilbake i historien om hva, hvordan en pakt ble inngått av mennesker, og vi finner ut i den østlige måten og ulike måter de inngår en pakt. Og hvordan vi gjør i dag, ved å ta hverandre i hendene, og så videre, og sier: "Forsegl det!" Og japaneserne kaster salt på hverandre, for en pakt.

⁵⁷ Og—og når en reiser rundt om i verden, finner en at mye av verden fremdeles er i den samme tilstanden som den var i tilbake på den tiden, spesielt i orienten og i østen. Bibelen din blir en ny bok dersom du noen gang drar til østen, du vil aldri . . . nede i Jerusalem, Palestina, der nede. Du vil . . . Bibelen, Den er skrevet på et . . . Vi er et engelsk talende folk over her, og vestens mennesker, som prøver å forstå en engelsk bok, så det er svært vanskelig. Dersom du drar dit, finner du ut at ekteskapet og slikt, og helt nøyaktig slik de gjorde det på Kristi tid. Mange ting der har ikke forandret seg i det hele tatt, i deres tradisjoner og levesett.

⁵⁸ Og nå, i dette finner vi at når de inngikk en pakt på den tiden, tegnet de—de den ned på et stykke saueskinn eller—eller lær. Og så drepte de et dyr og stod mellom stykkene. Og kuttet den, denne deres pakt, eller i to, ordene deres; rev den i to slik som *det*. [Broder Branham river et stykke papir i to—Red.] Og da de kom sammen, måtte *disse* passe nøyaktig sammen. Måtte møtes, del for del, slik at det ikke kunne kopieres. Så derfor finner vi ut da at i undervisningen vår i går kveld, fant vi ut hva Gud gjorde for å stadfeste Sin pakt for Abraham.

⁵⁹ Nå, Abraham, løftet ble gitt til Abraham og hans Ætt etter ham. Ikke bare Abraham, men hans Ætt. Nå, nå, ætten, Abrahams naturlige ætt var Isak; men Abrahams tros åndelige Ætt, var Kristus. Ikke gjennom Isak, ble hele verden velsignet; men gjennom Kristus, den Kongelige Ætten, ble hele verden

velsignet, for Han døde for alle mennesker, alle nasjoner og alle folk.

⁶⁰ Nå, vi ser i dette også i denne pakten at Han viste der hva Han ville gjøre, hvordan Gud ville rive i stykker Kristus Jesus. Og legemet ble reist opp og sitter ved Guds høyre hånd og Majestet i det Høye, og Kristi Ånd ble brakt ned til jorden.

⁶¹ Nå, hvis vi hadde tid, kunne en bevise det. Hva som helst, én del av Skriften sier, går Det igjen gjennom hele Bibelen. Hvis Det ikke gjør det, så er det—er det noe galt. Det Gamle var bare et skyggebilde av det Nye, et forbilde på Det. Så, hvis du får tak i skyggebildet, kan du ganske nøyaktig fortelle hva det Nye er. Så det var der Han var, er og skal være.

⁶² Nå, denne Kristi Ånd kom tilbake over Menigheten, oppfylte nøyaktig Johannes 15 igjen, der Han sa: “Jeg er Vintreet, dere er grenene.” Og videre, Johannes 14:12: “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerningene Jeg gjør,” samme gjerninger, samme ting. Videre ned gjennom Skriften! “Dersom dere blir i Meg og Mine Ord i dere; be om hva dere vil, det skal bli gitt dere.” Mange ting som Kristus. . .

⁶³ “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger. *Verden,*” der er det greske ordet *kosmos*, som betyr *verdensorden*, “ser Meg ikke lenger. Men dere skal se Meg, for Jeg,” *Jeg* er et personlig pronomen, “Jeg vil være med dere, til og med i dere til verdens ende,” det vil si at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Han—Han—Han forblir. Han oppstod fra de døde. “Verden, den vantro, vil ikke se Meg.” De vil ikke gjenkjenne Det. Men den troende vil gjenkjenne Ham, fordi Han er den samme Jesus som Han alltid var. Han har ikke forandret Seg. “Samme i går, i dag og for evig!”

⁶⁴ Og nå, og det Ordet, mange mennesker prøver å få Det til at Det ikke er inspirert. Nå, jeg ønsker å si noe her nå, kom nettopp på det.

⁶⁵ Og jeg tror ikke at talerstolen er et sted laget for spøking. Dette er ikke et sted for spøk. Dette er oppriktigheten. Og etter som vi ser Herrens Dag komme til syne, burde vi være desto mer oppriktige.

⁶⁶ Men det ble fortalt meg en—en historie for en tid tilbake, om en—en ung kar som. . . Dette var i Boston, og han reiste bort. Han hadde en fin mor, i begynnelsen, for å begynne historien, og moren visste sikkert at sønnen hennes hadde et kall i sitt liv til å tjene Herren. Og det ville—det ville hjelpe en hvilken som helst mor, burde det, en hvilken som helst virkelig mor, å vite at deres sønn. . . at Gud har bæret dem med et barn som kommer til å forkynne Evangeliet. Det burde være noe verdifullt for livet til enhver mor. Og så den fattige moren, prøvde å gjøre alt hun kunne, hun sendte ham avgårde til skole, og til et seminar, for å få sin—sin universitetsgrad.

67 Og så mens han var borte, ble moren alvorlig syk. Og hun, som enhver kristen ville gjøre, ringte de legen. Og legen. . . Hun hadde en dobbeltsidig lungebetennelse. Og legen prøvde å gjøre alt han kunne for henne, for—for å stanse lungebetennelsen, og det var ingenting. Han hadde gitt henne medisiner med—med svovel, penicillin og så videre for—for å drepe bakterien, og det virket ikke. Moren ble verre, hele tiden. Derfor sendte de bud til sønnen hennes, som var langt nede i Asbury, Kentucky, til Wilmore College, om å komme og bes- . . . besøke henne fordi hun lå for døden. Og så neste morgen, da sønnen gjorde seg klar til å reise, mottok de et telegram: “Din mor er mye bedre. Vent på videre beskjed.”

68 Omkring ett år senere, fikk kvinnen privilegiet av å møte sin sønn. Han kom hjem på ferie og hadde fri fra skolen sin. Og han sa: “Mor, jeg hørte at du ble frisk igjen,” etter at de hadde hatt en liten stund med fellesskap, som sønn og mor pleier. Sa: “Jeg—jeg forstod aldri helt hva slags medisin legen forandret på, for å få din—din helsetilstand til å bli bedre så raskt.”

69 Og hun sa: “Sønn, det—det var ikke det.” Hun sa: “Du vet hvor den lille misjonen er nede på gaten her, de menneskene der nede som . . .”

Sa: “Ja, jeg husker det.”

70 Sa: “Det var en dame som sa at hun følte seg ledet til å komme opp hit og spørre meg om pastoren kunne komme og be for meg. Og da sa jeg til henne at det var helt i orden.” Sa videre: “Pastoren kom opp og leste det fra Bibelen: ‘Dersom noen iblant dere, syke, kall sammen de eldste, og salve dem med olje; be for dem. Troens bønn skal redde den syke.’” Og sa: “Du vet, han leste det fra Skriften, og han ba for meg og salvet meg med olje. Og—og neste morgen, var jeg så mye bedre at legen lot meg sitte oppe. I løpet av et par dager, var jeg helt frisk.” Vel, han sa . . . Sa: “Åh, priset være Herren!” Hun sa: “Sønn, du burde . . .”

71 Han sa: “Mor, du begynner å oppføre deg som de menneskene.” Sa: “Hør her, mor.” Sa: “Vi har lært oppe på skolen at hvor han leste der, det andre Skriftstedet han leste var i Markus 16, der, ‘Disse tegn skal følge dem som tror. De skal legge hendene på de syke og de skal bli friske.’” Sa: “Vi lærte der på skolen at Markus 16, fra det 9. verset av ikke er inspirert.” Sa: “Du ser, de menneskene går ikke på skolen, de fleste der nede. De er utdannede, et slags uvitende folk.” Sa: “De—de mener vel, uten tvil.” Men sa: “Vi lærte på skolen at fra det 9. verset av, det var bare lagt til, kanskje av Vatikanet eller noe, men,” sa, “fordi at den delen er ikke inspirert.”

72 Den lille moren utbrøt et kjempehøyt: “Halleluja!” Og så sa hun . . .

Han sa: “Mor! Vel, hva får deg til å si det?”

73 Sa: “Jeg bare tenkte på, sønn, hvis Gud kunne helbrede meg med det uinspirerte Ordet, hva kunne Han virkelig gjøre med Det som virkelig er inspirert?”

74 Så—så slik som de andre løftene. “Be om hva som helst i Mitt Navn, Jeg vil gjøre det.” “Hvis du sier til dette fjell: ‘Flytt deg,’ og ikke tviler i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, kan du få det du har sagt.” “Når du ber, tro at du får det du ber om, og det skal bli gitt deg.” Ser dere, Det hele er inspirert, hver eneste del av det.

75 Og Morris Reidhead, en veldig fin lærd kom til huset mitt. Han mottok dåpen i Den Hellige Ånd; falt over et lite kaffebord i huset. Han sa til meg, sa: “Broder Branham, jeg har fått greie på at du var en—en. . . Du er en baptist.”

76 Og jeg sa: “Vel, jeg ble bare ordinert, i Missionary Baptist church da jeg var gutt; jeg tilhører ikke. . .”

77 Sa: “Vel, hva er disse pinsevevnene du henger rundt med?”

Jeg sa: “De er bare mennesker som du og jeg.”

78 Han sa: “Vel, hør her,” sa, “tror du at det er Den Hellige Ånd det de har?”

Jeg sa: “Ja visst.”

Han sa: “Hvorfor all sparkingen og tramping og ropingen?”

79 Jeg sa: “Vel, de er nødt til å blåse dampen ut av fløyten. Hvis de ikke bruker den, får hjulene til å rulle.” Jeg sa: “Hvis du noen gang får—får lært dem hva det hele dreier seg om, istedenfor å bare blåse det ut på den måten. Sett den i verk, troen, ute på gaten, og prøv å få folk inn, inn i Guds Rike.”

80 Og han sa: “Vel, jeg har sett dem gjøre alt det.” Sa: “Jeg skal si deg hvorfor jeg er her.” Sa: “En fin gutt fra India,” sa, “han fikk sin utdannelse og skolegang.” Sa: “Jeg, da jeg skulle dra, ta ham til flyet, for å sette ham på flyet, for å sende ham tilbake over havet, sa jeg til ham, jeg sa: ‘Sønn, nå har du fått utdannelsen din, og drar tilbake til folket ditt. . .’” Jeg tror han studerte på. . . jeg. . . elektronikk tror jeg.

81 Han sa da, sa, da han var på vei tilbake, sa han: “Hvorfor ikke re- . . . forlate den gamle døde profeten, Muhammed, og få en virkelig oppstanden Jesus Kristus i ditt hjerte?”

Og han sa: “Sir, jeg ønsker å spørre deg om noe.”

82 Nå husk, dette er fra én av de største Bibel-skolene, fundamentale skoler, denne karen var én av lærerne deres.

83 Han sa: “Hva kunne din Jesus gjøre for meg noe mer enn min profet kan gjøre?”

84 Han sa: “Vel,” sa han, “min Jesus kan gi deg Evig Liv.”

85 Han sa: “Min, Koranen lover det samme.” Koranen er den muhammedanske Bibelen, vet dere. Sa: “Den lover det samme.”

Han sa: “Vel,” sa han, “ja, jeg . . .”

86 Sa: “Du vet, Koranen lovet ingenting. Muhammed lovet ingenting bortsett—bortsett fra liv etter døden.” Han sa: “Jesus lovet dere lærere, at, ‘Disse tegn og undre ville følge.’” Sa: “Det var det Jesus sa.” Og han sa: “Vi venter på å se at det blir gjort, se at dere lærere viser fram det.” Tenk på det!

87 Han sa til meg: “Der og da,” sa han, “skjønnte jeg at jeg ikke hadde å gjøre med en gutt som var født i går. Og jeg vet . . . En som visste hva han snakket om.” Han kunne gjøre litt ut av det. Men det er en god måte å gjøre det på, la fienden angripe deg en gang på den måten og da vet du ikke hvor du skal gå. Skjønner? Så han sa: “Jeg skjønnte at det ikke var en gutt som var født i går.”

88 Og han sa—han sa: “Vel, hør nå her. Jesus er oppstått fra de døde.”

89 Han sa: “Har Han?” Sa: “Dere har hatt to tusen år på å bevise det, og nesten to-tredjedeler av jorden har aldri hørt om Ham. Nå, hva er i veien med dere?” Han sa: “La Muhammed oppstå fra de døde, og hele verden ville vite det i løpet av tjue-fire timer.” Og det er riktig.

90 Ser dere, de har en hest som står ved graven hans. Jeg har sett den der. De skifter vakter hver fjerde time, og forventer at han skal oppstå, ennå. I et bilde der, kommer på en hvit hest, ser dere, for å erobre verden.

91 Og så sa han: “La—la ham oppstå fra de døde, og hele verden vil vite det.”

92 Han sa: “Vel, Jesus oppstod fra de døde.” Han sa: “Din Profet er i graven.”

Han sa: “Hvordan vet du at Han oppstod fra de døde?”

Læreren sa: “Han er i mitt hjerte.”

Han sa: “Muhammed er i mitt hjerte, også, sir.”

Han sa: “Men jeg har glede og fred.”

93 Han sa: “Sir, muhammedanisme kan produsere like så mye psykologi som kristendommen kan.” Og de gjør det. Du skulle høre dem rope og skrike. Det er riktig. “Produsere like så mye psykologi som kristendommen kan.” Han sa: “Vel, hva mener du når du sa at Jesus lovet dere alle disse tingene?” Sa: “Jeg antar at du sikter til Markus 16?”

Han sa: “Ja, det er ett av dem. Ikke bare det, men det er ett.”

94 “Jesus sa, de siste Ordene Han sa til Sin Menighet: ‘Gå ut i all verden, ser du, og forkynn Evangeliet, og disse tegn skal følge den troende.’ Hvor lenge? ‘Hele verden; enhver skapning. Om de legger hendene sine på de syke, skal de bli friske.’ De siste Ordene Han sa, ifølge Skriften deres.”

95 Han sa: “Vel, du skjønner,” sa, “det er bare . . .” Sa: “Du skjønner, den delen er ikke inspirert.” Sa: “Han mente ikke egentlig det. Det var ikke . . .”

96 Han sa: “Er det ikke inspirert?” Sa: “Hva slags Bok er det dere leser?” Sa: “Hele Koranen er inspirert.” Hmh! Det er et nederlag ved teologiens svakhet, en menneskelagd teologi som ikke har Ånden til å reise seg opp og møte det.

97 Slik som hebreerbarna sa: “Vår Gud er i stand til å utfri oss fra denne ildovnen, men uansett vil vi ikke bøye oss for denne billedstøtten.” Vi trenger folk med mot. Mennesker som har trodd på Gud har alltid vært modige og trodd på det overnaturlige. Mennesker som tror på Gud!

98 Herr Reidhead sa: “Jeg sparket i gulvet, Broder Branham, sparket i støvet slik som *det*, og jeg kunne ikke svare mannen.” Han sa: “Jeg bestemte meg for å besøke deg etter det, og spørre deg hva dette dreide seg om.” Og sa: “Her er jeg.” Han sa: “Hvis Den Hellige Ånd . . .”

99 Sa: “Broder Branham, moren min sendte meg på skole.” Og sa: “Jeg, da jeg fikk min universitetsgrad, trodde jeg det var nøyaktig . . .”

Jeg sa: “Jeg skjønner hva du mener.”

100 Sa: “Så en dag fikk jeg min universitetsgrad, jeg trodde jeg ville finne Kristus akkurat der. Han var ikke der da jeg fikk min doktorgrad.” Sa: “Jeg har nok grader, æresgrader, til å tapetsere veggene dine, og hvor er Kristus i alt sammen?”

101 Jeg sa: “Hvem er jeg til å si at lærerne tar feil? Men det er ikke hva vi snakker om. Det er Personen, Kristus, som du må kjenne.”

102 Nå holder mannen store kampanjer overalt. Og Doktor Lee Vayle der, en god venn av meg, er en venn av ham også. Og han har stor suksess, og ber for de syke og holder store kampanjer og slikt. Det er fordi den mannen trodde.

103 Nå, ser dere, Ånden som var i Kristus, legemet, Jesus som var Gud, Immanuel. Den Hellige Ånd, Gud, kom ned i Kristus, og Han ble “Gud med oss.” Og så ble Han . . . Det var for å gjenløse oss; Hans Blod ble utgytt.

104 Nå, i Det gamle testamente, når tilbederen kom og la hendene sine på offeret sitt, og han skar over halsen på . . . presten gjorde det, eller ofret. Tilbederen holdt offeret med hendene sine, og kjente at kjøttet revnet, og det lille lammet som døde; den lille ullen som ble badet med blodet, overalt på den troendes hender, og så videre, den ble lagt på det stedet, for å bli brent over der på alteret. Den troende forstod at han burde vært den som døde for den synden, men lammet døde i hans sted. Nå, men livet som var i det blodet, kunne ikke komme tilbake på tilbederen, fordi det

var blodet til et dyr, som ikke har noen sjel. Men i . . . Derfor var det en påminnelse om synd, hele tiden.

105 Men, nå, Jesus var Immanuel, så Guds Liv var i Ham, og det kommer tilbake; ikke bare Livet til en mann, men Gud Selv, i form av Den Hellige Ånd, kommer tilbake og gjør dere til Guds sønner og døtre. Da er dere sønner og døtre. Og så når du føler rivingen, og lidelsen og straffen som Jesus gikk gjennom, hånet, Hans tjeneste ble kalt en djevles verk, “Beelsebul,” og gjort narr av, og spottet av religiøse ledere og avvist. “Han kom til Sine Egne; Hans Egne tok ikke imot Ham.” Og de tingene Han gjennomgikk! Og så å ha ofret Sitt liv på korset, for å gjenløse det som Gud hadde forutkjent. Gjenløse; bringe det tilbake til den plassen der det—det falt fra. Så, Gud gjorde det for å kunne sende Den Hellige Ånd tilbake over Menigheten nå, slik at Den . . . folket, de troende. Det er kun for de troende.

106 Det er ikke for de vantro. De vil aldri se det. De er døde til å begynne med.

107 Se på fariseerne da de så Jesus utføre nøyaktig det tegnet som man trodde skulle være det Messianske tegnet.

108 Se på Peter, han trodde det straks. Og Natanael trodde det med en gang. Kvinnen ved brønnen trodde det; blinde Bartimeus. Alle de som tok imot det, tror det.

109 Men lederne stod der og sa: “Det er Beelsebul, en ond ånd, et slags juks eller bedrag.”

110 Jesus sa: “Sier dere det imot Meg, vil Jeg tilgi dere,” offeret hadde ikke blitt gitt, “men når Den Hellige Ånd er kommet for å gjøre det samme, ett ord imot Den vil aldri bli tilgitt i denne verden eller i den kommende verden.”

111 Hvorfor kunne de ikke tro det? Jesus sa: “Dere er av deres far djevelen og hans gjerninger gjør dere.” Det er korrekt.

112 Å tro Ordet er å ta imot Ordet og la Det bli Liv. Nå, Gud viste der hvordan Han stadfestet denne pakten. Det må være på den måten. Menigheten! Ikke en organisasjon, ikke en denominasjon; men individet og Gud må være den samme Ånd. Det er Guds hensikt i begynnelsen.

113 Adam og Eva var den samme ånd. Bibelen sier i 1. Mosebok, i 1:27: “I Guds bilde . . .” Gud er en Ånd. “I Guds bilde skapte Han ham; mann og kvinne skapte Han dem,” i den åndelige form som var i Gud. Og Adam skulle ta hånd om—om landet, akkurat slik Den Hellige Ånd skal lede Menigheten nå. Og, ennå var ikke mannen i kjød, og han var både maskulin og han var også feminin, fordi det var den samme ånd.

114 Deretter skapte Gud mannen ut fra jordens støv, og dannet ham i dyrs form. Noe som, vi er nå dyr, vi vet det. Vi er—vi er pattedyr. Og det er varmblodige dyr, og vi er i dyrelivets bilde.

115 Og så tok Gud et ribben fra Adam, ikke et. . . En kvinne er et biprodukt av en mann, ikke egentlig i den originale skapelsen. Han tok et ribben. Han skilte det fysiske og tok den feminine ånden fra Adam og la den i Eva. Der var mannen og kvinnen.

116 Og når de kommer ut av de plassene, er de utenfor sin rette plass. Det er en forvrengning et eller annet sted. Når en kvinne ønsker å være maskulin, eller en—eller en—eller en mann ønsker å oppføre seg feminint, er det noe galt et sted. De er ute av sin riktige stilling.

117 Vi legger merke til det i Rebekka og—og Isak, som var blodsslektninger, ser dere, men det var et bilde på Israels naturlige ætt. Men, ved tro, kom Kristus på scenen, som ikke er i det naturlige.

118 Slik tegnet var på, blodet var på dørkarmen, nede i Egypt. Uansett hvor mye omskåret, hvor mye pakt de hadde, så måtte tegnet bli vist ellers så ble pakten opphevet. Ja visst. “Når Jeg ser blodet, vil Jeg gå forbi dere.”

119 Nå, tegnet er ikke Blodet; det er Livet som var i Blodet, Den Hellige Ånd. Og det er. . . Jeg bryr meg ikke om hvor religiøs du er; hvis du ikke har mottatt Den Hellige Ånd, vil du forgå. Det er den eneste måten. Det finnes ikke et annet Skriftsted om å gjøre noe, bare det alene. “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, Ham som dere ble beseglet med til forløsningens dag,” Efeserne 4:30.

120 Legg merke til nå, vi kommer tilbake, så det viser at Adam og Eva var ett til å begynne med. Det er fremdeles meningen at mann og kone skal være ett.

121 Nå, men da de ble atskilt, så, inn i kjødet, var det der Eva falt. Falt! Hvorfor? Ved å tvile på Ordet, hvert eneste avsnitt av Det. Noen mennesker kan ta én del av Ordet, men ikke resten. Alt sammen er nødt til å være der. Skjønner? Skjønner? Hun tvilte kun på ett avsnitt av Det. Og hvis all denne sykdommen og vanskelighetene vi har hatt nå kom ved at én kvinne tvilte på ett avsnitt av Det, hvordan skal vi komme tilbake på noen annen måte enn å tro Det hele, og ta imot Det hele? Det var deres. . . De var beskyttet ved det Ordet. Da de atskilte seg i kjødet, falt de. Hun falt ved Ordet. Hun. . . Følg med, hva så hun etter?

122 Bare så mange mennesker i dag, de vil ha en bedre, moderne måte, en enklere måte. De ønsker ikke å møte det som er satt fremfor dem. Hvis de gjør det, blir de satt utenfor deres organisasjon, utestengt, ringeaktet.

123 Vet dere ikke at, “Alle skal lyve og snakke ondt om dere for Min skyld. Fryd dere og juble i glede, for stor er deres lønn i Himmelen, for på samme måte forfulgte de profetene som var før dere. Og alle som lever gudfryktig i Kristus Jesus skal bli forfulgt.”

124 Nå, hva annet vil vi at Han skal si? Tusenvis av Ord kunne vi, Skriftsteder, som omhandler det, ville strekke seg fra 1. Mosebok til Åpenbaringen.

125 For alt som vi har i dag begynte i 1. Mosebok. Det er frøkapitlet. All vantro og alt begynte akkurat her. Menigheten begynte akkurat der. Alt begynte der. Det er som to planter som vokser, og den ene etterligner den andre, og kommer rett opp nesten til det samme.

126 Slik som Moab og også Moses. Der kom Israel, liten, ingen denominasjon, ingen nasjon i det hele tatt. Og de hadde det samme offeret her i Moab; en fin denominasjon, alle deres viktige folk kom ut, ofret det samme offeret. Prøvde å . . . Biskopen deres der oppe, Bileam, kom ned for å forbanne det som Gud hadde velsignet. De tenkte, "Disse frafalne! De har ikke engang et menighetshjem, så og si. De bare flakker omkring."

127 Og Han sa: "Men de klarte ikke å høre Kongens rop i leiren. Han klarte ikke å se den Guddommelige helbredelsen som var der, ved slangen. Og den slåtte Klippen, for å gi dem liv! Kongens rop i leiren!"

128 Han klarte ikke å se Det, den forblindede biskopen. Men likevel i bunn og grunn, hadde han like rett som Moses; syv altere, syv ofre, ofret til og med en vær, som taler om Kristi komme.

129 Men Gud trenger ingen til å tolke Ham. Han er Sin Egen tolk. Han gir løftet, deretter oppfyller Han det og det er tolkningen av det. Ingen trenger å tolke det. Gud spør ingen. "Bibelen er ikke til egen tydning." Alle prøver å si at Det betyr *dette, det*. La Gud tale for Seg Selv. Han er den Ene som gjør det. Han ga løftet; Han står bak det. Han gjør det, for troende.

130 Men vantro får ingenting. Det er ikke for dem. De er døde til å begynne med. De var aldri en gang representert. Det er ingenting i dem. De er døde skall. Du ønsker ikke å være slik.

"Bli fylt med Ånden!"

131 Legg merke til dette, Han skilte Eva og Adam, og hun falt. Adam gikk med henne. Nå, "Adam ble ikke forført." Eva ble forført. Men Adam, den første Adam, var Guds Sønn også. Og han gikk ut på grunn av kjærligheten til Eva, for å prøve å bringe henne tilbake, fordi han elsket henne.

132 Kristus gjorde det samme, for å gjenløse Henne tilbake. Til hva? Ordet. Hva forårsaket fallet? Ordet, å tvile på Ordet, hele Ordet. Og Kristus kom for at Han kunne bli en av oss, Hans Liv i oss, for å videreføre Ordet. "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Den samme i går, i dag og for evig." Samme Gud! Det var derfor Han kom, for å gjøre det.

133 Nå finner vi i stadfestelsen, gjenløse oss tilbake til Seg Selv, gjenløse de bortkomne barna som forvillet seg inn i disse

likhusene; og komme tilbake til Ordet igjen, tilbake til det identifiserte Ordet!

134 Nå, jødene, da Jesus kom, kunne de si: “Vi har Ordet. Vi har Ordet. *Her* er det Moses sa. Vi er Moses’ disipler.” Jesus, bare tolv år gammel, drøftet med dem. Og så når . . . Ser dere, det er det mennesket gjør med Det.

135 Men Jesus sa: “Dersom Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. For, de gjerninger som Faderen har gitt Meg å gjøre, de vitner om Hvem Jeg er.”

136 Hvem? En hvilken som helst mann som er sendt fra Gud, Gud vitner ved de gjerningene som Han har bestemt ham til å gjøre. Hvis det ikke skjer, hvis Skriften ikke underbygger det, la det være i fred.

137 Selv i Det gamle testamente, hadde de en måte å vite om det var sant eller ikke. De førte dem ned, en drømmer, eller—eller profet, eller hvem enn det var, de førte dem ned til Urim Tummim. Det var et overnaturlig Lys.

138 Gud er alltid overnaturlig, arbeider i det overnaturlige. Så lenge som det er en Gud der, er det overnaturlig, hvis det er Jehova Gud.

139 Og, når, uansett hvor fin drømmen hørtes ut, hvis den ikke reflekterte på Urim Tummim, så var den feil.

140 Nå er det gamle aronittiske prestedømmet opphørt, men fremdeles har vi et Urim Tummim. Dette er åpenbaringen av Jesus Kristus, åpenbarer Ham i dette Ordet. Og alt som er i motsetning til det Ordet er ikke Gud; i motsetning til Det. Men Gud taler for Seg Selv. Han identifiserer Seg med Sitt Ord.

Det var der Jesus beseiret satan. “Det er skrevet . . .”

141 Så her kom satan tilbake, og flakset inn igjen. Han sa: “Ja, det er også skrevet . . .” Men den gangen, da han kom, traff han en—en høyspent. Den gangen svidde det vingene hans. Han hoppet bort derfra, da.

142 Han sa: “Det er skrevet: ‘Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.’ Vik bak Meg, satan!” Skjønner?

143 Legg merke til hva som skjedde. Gud har alltid identifisert Seg ved Sitt lovede Ord. Nå, hvis fariseerne hadde sett rett tilbake, sa Moses: “Herren din Gud skal reise opp en Profet lik som meg.” Det var i Skriften.

144 Men ikke rart Jesus takket Faderen og sa: “Jeg takker Deg Far, Du har skjult Dette for de vise og forstandige, åpenbart Det for umyndige som vil lære.”

145 Da Han sa til Peter på den dagen, da de kom ned. Da Han sa: “Hvem sier menneskene at Jeg Menneskesønnen er?”

146 “En av dem sa Du er ‘Elias,’ og en sa Du er ‘Moses,’ og så videre.”

Han sa: “Men det er ikke spørsmålet. Jeg spurte dere.”

Sa: “Du er Kristus, den levende Guds Sønn.”

147 Han sa: “Salig er du Simon, sønn av Jonas, kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg. Har ikke lært det på et seminar, ingen har undervist det for deg, men det er en åpenbaring.” Åh, du store! “På denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke seire over Den,” åpenbaringen, eller identifikasjonen av Jesus Kristus.

Han sa: “Hvis Jeg ikke gjør Faderens gjerninger, tro Meg ikke.”

148 Nå, la oss fortsette videre. Vi finner Ham . . . Nå, la oss gå til det 17. kapitlet. Vi finner Ham her i det 17. kapitlet, der Han viste Seg for Abraham etter stadfestelsen på dette, og viste hva Han kom til å gjøre.

149 Og nå husk, Ånden kommer over . . . Og Ånden som er i Menigheten, den ekte Menigheten, sanne Menigheten, Guds Menighet, Guds folk; Ånden som er i dem, er over, den samme Ånd er over Kristus, med et løfte: “De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også.”

150 Husk, en gang i korsfestelsen, rett før den, la de en fille rundt ansiktet Hans ansikt og slo Ham i hodet med et rør, sa: “Nå, hvis Du er Guds Sønn, det . . . Du er—Du er en profet, forteller de meg. Profetér, profet!” De lot kjeppen gå på rundgang, “Si oss hvem som slo Deg.” Ser dere den djevelen? Skjønner?

151 Han sa: “Jeg forstår at Du er en stor mirakelmann. Gjør disse steinene om til brød. La meg se Deg gjøre det. Jeg vil—jeg vil—jeg vil tro på Deg hvis Du vil gjøre det slik, gjør disse steinene om til brød. Jeg vil tro. Jeg vil gjøre det.”

152 En mann sa til meg for ikke lenge siden, sa: “Hvis du kan vise fram én person som er blitt helbredet, med en legeattest!”

153 Jeg sa: “Åh, spar meg mann, ti stille. Vær så snill!” Jeg sa: “Jeg kan ta med meg leger i hundretall.”

Han sa: “Jeg har tusen dollar som venter på deg, hvis du gjør det.”

154 Og jeg tok med meg legene, med tilfellene. Han sa: “Vel, pengene er i . . .”

155 Jeg sa: “Jeg ønsker de pengene som et misjonsoffer.” Og han sa . . . “Sende noen som tror Evangeliet, til utlandet.”

156 Han sa: “Vel, la meg ta en liten jente, og jeg og mine brødre skal stå der, og vi skal skjære i hånden hennes, og så skal du helbrede den rett her foran oss, og vi skal tro deg.”

157 Jeg sa: “Du trenger mental helbredelse.” Det er helt riktig. En mann så besatt av djevelen!

158 Den samme sa: “Hvis Du er Guds Sønn, hvis Du er det, kom ned fra korset.” Åh, når selve Bibelen sier at Han måtte henge på korset!

159 Kaifas sa: “Han frelser andre; Seg Selv kan Han ikke frelse.” Uten å vite at det var det største komplimentet som noen gang ble gitt Ham. Dersom Han frelste Seg Selv, kunne Han ikke frelse andre. Han måtte gi Seg Selv.

160 Selvfølgelig visste Han hvem som slo Ham, men Han klovner ikke for djevelen. Gud er ingen klovn. Han klovner ikke for djevelen. Hans gjerninger er sendt for dem som tror, ikke til å klovne med.

161 Legg merke til, Han viste Seg for ham her da han var nitti-ni år gammel, og Han viste Seg for ham i navnet til den Allmektige Gud. Navnet der i det hebraiske er, *El Shaddai*.

162 Nå, Gud har syv sammensatte gjenløsnings-navn. Vi vet det. Og du kan ikke skille dem fra Kristus. Du kan ikke skille dem. Kristus oppfylte alle disse sammensatte gjenløsnings-navnene. Tror du det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han, tror du at Han er Jehova-Jireh, “Herrens tilveiebrakte offer”? [“Amen.”] Hva da med *Jehova-Rapha*, “Herren helbreder alle dine sykdommer”? [“Amen.”] Og hvis ikke det gjaldt Kristus, så var Han ikke Jehova-Jireh. Så du kan ikke skille det, alt sammen går i hverandre, og der har du det. Han kan ikke være Jehova-Rapha uten å være Jehova-Jireh, heller ikke kan Han være Jehova-Jireh uten å være Jehova-Rapha. “Han ble såret for våre overtredelser, ved Hans sår har vi fått legedom.” Det er ingen uenighet om Det.

163 Nå, vi finner her, Han viser Seg i navnet *El Shaddai*, “den Allmektige.” Det. . .Egentlig, ordet, det hebraiske ordet *shad*, s-h-a-d, noen uttaler det “shade.” *Shad* betyr “bryst,” som en kvinnes bryst. Og Han viste Seg for Ham i navnet *El Shaddai*, som er i flertall, *med bryst*. “Jeg er den Bebrystede-Gud. Abraham, nitti-ni år gammel, vandre fremfor Meg! Vær fullkommen, tro Mitt Ord! Bare fortsett å tro! Jeg lovet, som syttifem; her er det gått—gått tjue-fire år nå siden Jeg ga deg løftet.” Og hvilken—hvilken trøst det må ha vært for en gammel mann, nitti-ni år gammel. Og styrken hans var helt borte, og her står Gud foran ham, sa: “Jeg er *El Shaddai*. Jeg er den Bebrystede-Gud.” Amen. “Sug din styrke fra Meg. Jeg er din styrke.”

164 Som, som Det nye og gamle testamente, Bebrystede-Gud. “Jeg er den Bebrystede-Gud, sug din styrke fra Meg.”

165 Som en liten baby når den er syk, er utilpass; syk, svak, den lener seg på sin mors bryst og dier sin styrke tilbake fra moren. Med andre ord: “Abraham, du er ikke annet enn en baby for Meg.” Nitti-ni år gammel, det har ikke gått noen tid, hans liv.

166 Husk bare, Jesus ble korsfestet, som i går. Ett tusen år på jorden—på jorden, er bare som én dag med Gud. Ser dere, akkurat som Han ble korsfestet i går.

167 Og legg merke til, “Jeg er El Shaddai. Du er den lille, svake babyen. Men len deg på Mitt bryst, Mitt løfte, og sug din styrke fra Meg. Jeg er skaperen som hang opp himmelen og jorden, satte stjernene der ute. Er noe for stort for Gud? Jeg er El Shaddai og du er Mitt barn. Selv om du er svak, og Jeg lar deg bli på den måten bare for å se hva du vil gjøre med det. Jeg vil lage et forbilde for mennesker heretter, slik at mennesket vil tro på Mitt Ord. Jeg vil stå ved Det. Uansett hva som må til, hvor lenge, vil Jeg gjøre det. Jeg vil stå ved Det. El Shaddai! Sug din styrke fra Meg.”

Åh, sier du, “Hvis jeg kunne tro . . .”

168 Han er fremdeles El Shaddai. Han er fremdeles den Bebrystede-Gud, Nye og Gamle testamente. Bare sug din styrke fra Det, åh, alt du har behov for. Babyen, den er hjelpeløs, den er nødt til å trekke sin styrke fra moren sin; det er den eneste måten den kan få sin styrke. Det er den eneste måten en troende kan få sin styrke, er å trekke den fra Guds Ord. Det er hans styrke, Guds løfter til ham. Stå fast og tro Det!

169 Og ikke bare er den lille babyen her symbolisert når den er syk, den er urolig, moren kan legge den til sitt—sitt bryst, og han begynner å sugе sin styrke tilbake; den er tilfredsstilt mens den dier.

170 Det er slik det er med et ekte Guds barn. Uansett hva skeptikeren sier, hva enn han tror. Hvis du virkelig tror Det, kan ikke Jesus lyve. Du er tilfredsstilt over at Det er åpenbart for deg. Du har løftet og ingenting kommer til å stoppe det. “På denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet,” ser dere, åndelig, åpenbart Sannhetens Ord.

171 Mens du venter, og hviler i din tro, ta Guds løfte. “Jeg tror Deg, Herre. Du lovet å gi meg Åndsdaopen. Jeg hviler i Ditt . . . i tro. Min tro som jeg har på Deg, jeg trekker fra min kilde, for min kilde, fra—fra . . . for min helse, fra Din kilde, Ordet.”

172 “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men fra Guds bryst skal han die sin styrke.” Ethvert Ord som kommer fra Guds munn, skal han motta sin styrke siden Han kommer fra Guds munn, Ordet.

173 Som Abraham, Abraham hvilte. Nå, han hadde levd med Sarah siden hun var en—en liten jente. Det var halv-søsteren hans, og han levde med henne og giftet seg med henne. Og, han, hun hadde hatt . . . Hun var ufruktbar. Hun hadde ingen barn. Og her er hun nå, hun er allerede . . . dersom han er nitti- . . . nitti-ni. Hun er åtti-ni, åtti-ni år gammel. “Men Abraham, hvil i troen på Mitt Ord. Jeg lover deg, Jeg vil gjøre det. Jeg er El Shaddai. Jeg er den Bebrystede-Gud for Mine barn som tror.” Hvis du ikke vil

die, vel, så si ikke noe mer om det, ser du. Men om du er et barn så dier du og hviler, hvert eneste løfte!

¹⁷⁴ Merk dere det, ekte tro hviler på Guds Ords løfters faste klippe. Den forandrer seg ikke. Den ekte troen er forankret.

¹⁷⁵ Slik som Nordstjernen, Nordstjernen er et festepunkt for enhver skipsfører, kompasset retter ham kun mot Nordstjernen. Og Gud, Ordet er enhver kristens Nordstjerne, hvis du har gått deg vill, og Den Hellige Ånd er det som retter deg mot Det. Den vil ikke rette deg mot noe annet. Alle andre ismer og så videre, og—og kristendom blandet inn i det, hva enn det kan være; det er som verden som beveger seg, gjør at stjerner beveger seg, men den kan ikke bevege Nordstjernen. Heller ikke kan noe bevege Guds Ord. Ankre deg fast til Det, hold deg til Det!

¹⁷⁶ Nå, ekte tro forandres ikke av læresetninger og menneskelagde doktriner, og vantro. Den holder seg rett med Ordet, ekte tro på Ordet.

¹⁷⁷ Og hvor kan du sette din tro på noe annet enn Ordet? Hvis Gud sa det, hold fast ved Det, Det er sant. Det forandres ikke. Det trekker fra Guds Bebrystede-Bok, Bibelen, Hans—Hans attributter, det Han lovet. Det Han lovet, det er Hans Ord. Ordet frembringer Seg Selv. Det må være en tanke før Ord, deretter Ord; så blir Ordet manifestert, og det er der du trekker din—din styrke fra. Tror! Tror! For Skaperen. . . Tro, slik Han var, Skaperen som skapte verden.

¹⁷⁸ Det nye testamente sa, tilbake her: “Som Moses løftet opp slangen i ørkenen, på samme måte må Menneskesønnen bli løftet opp.” Samme hensikt. Hva var det? De tvilte på Gud, og sykdom og vanskeligheter begynte. Og han løftet opp slangen. For hva? For deres helbredelse og for deres tilgivelse. Det var slik det var. Og messing representerer Guddommelig dom; og Jesus var slangen som ble dømt, selvfølgelig, messingen uttrykte det.

¹⁷⁹ Nå, etter at Han hadde stadfestet pakten eller pakten var manifestert for ham, gir det tro til de sanne Guds sønner. Ordet gir tro, Den Bebrystede. Det—det gjør noe med dem når Ordet eller når pakten blir manifestert, gir tro til de sanne Guds sønner.

¹⁸⁰ Nå, vi vet, vi innser det, i dette, Han ble kalt Elohim. Ordet også, i oversettelsen her, betyr “Elohim.” Slo det nettopp opp, for å være sikker. Elohim! Og *Elohim* er den “Den Alt-Tilstrekkelige.” Han er El Shaddai, Elohim, den Bebrystede-Gud, Den Alt-Tilstrekkelige. Han trenger ingenting fra noen andre. Han er din fulle tilstrekkelighet.

¹⁸¹ Legg merke til, det samme blir vitnet om her, jeg la merke til dette denne ettermiddagen mens jeg studerte, i Job, Job. Han blir kalt “Elohim.” Og Job ble latterliggjort, gjort narr av; hvor, hvilket bilde på i dag. Men Job hvilte i Elohims løfte, “Selv etter at hudormene ødelegger denne kroppen, skal jeg likevel i mitt

kjød skue Gud, som jeg selv skal se.” Hvile i Elohim, uansett hva som kommer.

¹⁸² Hans kone kom, sa: “Du ser elendig ut, Job.” Og her kom trøsterne hans: “Åh, ser du hva som har skjedd med deg, gammel gutt? Jeg sa jo til deg at du tok feil, hele tiden. Se hva som skjedde?” Mange mennesker liker å fyre løs på folk på den måten.

¹⁸³ Job var den beste mannen på sin tid. Den beste mannen Gud hadde på jorden var Job. Han sa til satan: “Det er ingen som ham.” Amen. “Har du lagt merke til ham?”

¹⁸⁴ Satan sa: “Ja, alt går lett for ham. Bryt ned det vernet og la meg få ham. Jeg skal få ham til å forbanne Deg like opp i Ditt ansikt.” Han gjorde alt han kunne, men han klarte det ikke.

Job hvilte i løftet.

¹⁸⁵ Disse karene kom til ham, og sa: “Nå, nå hvor er alt dette angående Gud som du snakket om? Hm-hmh, se nå, du—du tror at Han er dette, se—se hva som skjer nå.”

¹⁸⁶ Men han hvilte fremdeles i El Shaddai, uansett om byllene brøt ut på ham og livet hans var så godt som ferdig. Han satt på en aske-haug og skrapte på byllene sine.

Hans kone sa: “Du...Hvorfor forbanner du ikke Gud og dør?”

Sa: “Du snakker som en dåraktig kvinne.” Åh, du!

¹⁸⁷ “Herren gav og Herren tok, Herrens Navn være lovet. Jeg stoler på Elohim. Selv om Han ødelegger denne kroppen, hudormene eter den opp, skal jeg likevel i mitt kjød skue Gud, som jeg skal se selv; mine øyne skal se det og ikke en annen.” Han kom fram, i Matteus 27, da de hellige oppstod, kom ut og gikk inn, men veldig...gikk inn i byen. Nøyaktig bilde på i dag, venter fremdeles og stoler på løftet.

¹⁸⁸ Legg merke til at etter at Han viste Seg i dette Navnet, Navnet til Allmechtige Gud.

¹⁸⁹ Nå menighet, nå får vi kanskje litt lære her, er kanskje litt innviklet for deg. Hvis du ikke tror det, er det opp til deg. Vi er bare her, jeg kommer bare til å tale det jeg tror. Du har en rett til å tenke det du ønsker å tenke.

¹⁹⁰ Men legg merke til, men alle disse tingene var “bilder, skyggebilder, og eksempler,” som Bibelen sier de var. De er alle sammen det. Og dette er, Gud handler med Abraham på reisen, akkurat som Han vil handle med Abrahams kongelige Ætt på reisen. Legg merke til, Han handler med jødene på samme måte. Alt sammen begynte der, i løftet om pakten; alle nasjoner, alle folk.

¹⁹¹ Legg merke til dette, etter tilsynekomsten i dette Navnet til Allmechtige Gud. Og det ble åpenbart for ham at Han var Den

Alt-Tilstrekkelige. Han hadde ingen hjelpere; Han trengte ikke noen, ingen sekretærer. Han var alene, Gud. Han var Gud, alene. Og Han viste Seg for Abraham i dette Navnet, og mens Han viste Seg for ham i dette Navnet, og Abraham gjenkjente Hvem Han var, forandret Han Abrahams navn. Nå hadde han kommet til fylden i troen nå. Ser dere hvor Menigheten har kommet? Jeg håper dere kan lese mellom linjene. Kom opp til det punktet der Han åpenbarte for ham Hvem Han var, og da forandret Han Abrahams navn slik at løftet kunne bli oppfylt.

Nå sier du: "Det er ingenting i et navn."

¹⁹² Så hvorfor forandret Han Abrahams navn fra Abram til Abraham? Hvorfor forandret Han Jakobs navn fra *Jakob*, "bedrager," til *Israel*, "prins med Gud"? Hvorfor forandret Han Sauls navn til Paulus? Sannelig, navnet hans, ja visst, ja visst betyr det noe. Ja visst gjør det det. Hvis du ikke er navngitt riktig, vil Gud forandre det, hvis Han har kalt deg. Ja, sir.

¹⁹³ Legg merke til det, Han forandret navnet hans her nå, fra Abram til *Abraham*, som betyr, "far til nasjoner," la til h-a-m, Abraham. Så Han gjorde dette for at hele løftet kunne bli oppfylt. Og sønnen nå, som hadde blitt lovet så lenge, kunne bli sett, eller, med andre ord, bli åpenbart, da Han forandret navnet Hans og etter at han gjenkjente Hvem Han var. Han kunne ha, kunne ha trodd at det var en gruppe av dem; men han gjenkjente at Han var Elohim, Gud alene. Men, da han gjorde det, så forandret Han navnet hans. Han sa: "Nå, Abraham, du skal ikke lenger kalles Abram, men *Abraham*, for, en 'far til nasjoner,' har Jeg gjort deg." Abraham, nå, han er i rett skikk nå. Han er i rett skikk etter åpenbaringen om Hvem Han er. Han er nå i rett skikk til å se sønnen åpenbart.

¹⁹⁴ Sønnen er klar for å komme, for å bli åpenbart. Åh, Abrahams barn!

¹⁹⁵ Merk dere, Han forandret Sin budbærers navn, helt ved endens tid. Nesten ved, var nitti-ni, det var ett år igjen, og Han forandret navnet hans fra Abram til Abraham. Forandret navnet hans, la til h-a-m, som betyr "far." Han skulle bli en far, en far til et løfte; far, løfte.

¹⁹⁶ Åh, hvis du har åndelig innsikt, lytt! Etter åpenbaringen av Hans Navn, om Hvem Han var, forandret Han navnet hans. Nå, etter åpenbaringen, så kom Han til jorden, "det er ikke et kompani av Guder; det er *Én*," nå er det tid for åpenbaringen for Sønnen som er blitt lovet skulle bli åpenbart for Abrahams kongelige Ætt, etter løftet.

¹⁹⁷ Hør her, Han forandret det fra Wesley, baptist, presbyterianer, pinsevevner. Jeg vet ikke om jeg skal si dette eller ikke. Dere trenger ikke å tro på det. Men jeg håper dere tilgir meg, for jeg ønsker ikke å såre dere.

¹⁹⁸ Men, hør her, det har aldri vært en budbærer til Guds menigheter, i løpet av hele tidshistorien, som noen gang hadde en leder, siden reformasjonene, som lederen vi har i dag, Billy Graham, riktig, fordi han har gått ut til hele verden. Skjønner? Og, legg merke til, aldri har vi hatt en mann, noen reformator . . . Vi tar Sankey, Moody, Finney, Calvin, Knox, hvem enn det kan være, Wesley, Luther, det har aldri vært en med et navn som ender med h-a-m, før. Den eneste budbæreren vi noen gang har hatt i menighetstidene, med et navn som ender med h-a-m; G-r-a-h-a-m, Graham.

¹⁹⁹ Og Graham er seks bokstaver, og seks er menneskets nummer, menneskets dag; mennesket ble skapt, i-i 1. Mosebok 1:26, på den sjette dag. Men syv er Guds nummer; syvende dagen, hvilte Gud. Ikke seks, viste at denne G-r-a-h-a-m ville være til menigheten som er i verden; men, A-b-r-a-h-a-m, Abraham er syv bokstaver.

²⁰⁰ Sier: “Det er ingenting i tall.” Da kjenner du ikke til Bibelens lære om tall. Skjønner? Du vil ganske sikkert oppfatte Det feil nå. Ja visst.

²⁰¹ Gud er “fullkommengjort” i *treere*, og “tilbedt” i *syvere*, og “fristet” i *førti*, og “jubilerer” i *femti*, åh, hva enn du ønsker å gjøre. All matematikken, Bibelen går i matematikk.

²⁰² Merk dere, den sjette er en budbærer som skal sendes til verden. Og, merk dere, syvende er Guds nummer.

²⁰³ Og legg merke til ved denne tiden for tilsynekomsten nå, eller åpenbaringen av Sønnen. Når . . . Det kommer til å bli åpenbart, Sønnen. De hadde allerede gjenkjent Hans Navn, forstått Hvem Han var. Han er El Shaddai, den Allmektige, Elohim. Men nå kommer vi ned til tiden da Løftessønnen skal åpenbare Seg. Sønnen, Isak Selv som er lovet er klar til å komme på scenen.

²⁰⁴ Og Han kunne ikke gjøre det før Han sendte og forandret navnet hans fra Abram til Abraham, fordi, “han var en far til nasjoner.” Legg merke til dette, *-ham*, h-a-m, “far, far til nasjoner.”

²⁰⁵ Se hvor fint det passer med Malakias 4, “Gjenopprette Troen tilbake til fedrene,” Abrahams Ætt blir gjenopprettet tilbake til den slags Tro som fader Abraham hadde, hans kongelige Ætt. Malakias 4 som skal oppfylles, er å gjenopprette tilbake Troen som en gang var der tilbake i begynnelsen, gjenopprette Den tilbake til Abrahams kongelige Ætt. Det er et løfte. Det er nøyaktig løftet. Den Kongelige Ætten skal åpenbares, og ved en . . . ved den Kongelige Ætten, som er Kristi Kongelige Sæd. Kristus er den Kongelige Sæden. Og Sæden er Den Hellige Ånd som er i hjertene til folket som tror på Gud, som holder Hans Ord, og Gud virker gjennom dem, og bærer det samme Budskapet. “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger, men dere skal se Meg; Jeg vil være med dere, endog i dere. Og de gjerninger Jeg

gjør, skal dere gjøre også.” Ser dere, åpenbarer det i de siste dager her, hvordan det skal komme.

²⁰⁶ Nå, følg med på det 18. kapitlet nå. Rett etter det forandrede navnet, viser Gud Seg, for å åpenbare Seg i kjød. Etter at Navnet er gjort kjent, Hvem Han er, kommer Gud til syne i kjød. Abraham, en varm dag, bare noen få uker eller måneder før Sodoma ble brent og Isak kom på scenen. Og legg merke til at Abraham sitter ute under eiketreet sitt.

²⁰⁷ Og Lot er nede i Sodoma, og de gleder seg over verdens fornøyer. Likevel, er han Pastor Lot, hadde sannsynligvis fått seg en fin liten forsamling der nede. Hva enn han gjorde, Bibelen sier: “Ondskapen og syndene i—i tiden plaget hans rettferdige sjel.” Så han må ha hatt det som mange moderne Lot'er i dag, men han visste han ikke kunne si noe om det. Så merk dere, der var han.

²⁰⁸ Men Abraham, etter at Han hadde blitt åpenbart for ham, nå, det var Elohim som hadde snakket med ham. Nå sitter han under eiketreet, og her kommer tre menn som går som mennesker. Se hvilken virkning åpenbaringen om Hvem Gud var hadde på Abraham, hva det gjorde med ham. Etter at navnet hans ble forandret fra Abram til Abraham, så han tre Menn som kom og han kalte de tre, Én, “min Herre.” Tre av dem var Én. Ikke slik med nummer seks, Lot; han så to som kom og han sa, “mine herrer.” Abrahams visjon og åpenbaring viste ham at Han var den Alt-Tilstrekkelige Elohim. Hans Ætt vil motta det samme.

²⁰⁹ Legg merke til hvordan Han åpenbarte Seg, hvordan Han gjorde Seg Selv kjent, om han hadde rett eller galt. Legg merke til for de sanne troende hvilket tegn Han gjorde. Hva gjorde Han for å få ham til å skjønne at det var Elohim?

²¹⁰ Nå, han sa, “min Herre.” Det er stor bokstav H-e-r-r-e. En hvilken som helst lærd, dere vet det; en hvilken som helst lærd vet at det er Elohim, Den Alt-Tilstrekkelige, Elohim.

En mann sa til meg en gang: “Du tror vel ikke at det var Gud?”

²¹¹ Jeg sa: “Jo visst gjør jeg det. Abraham sa at Det var Gud. Han snakket med Ham; han burde vite det.” Ja.

²¹² “Åh,” sa han, “mener du at Gud stod der og spiste kjøttet fra den kalven, og—og drakk melk fra den kua, og spiste maisbrød, hva enn dere vil kalle det der?”

²¹³ Jeg sa: “Han gjorde det. Ja, du kjenner ganske enkelt ikke vår Gud.” Vel, du, Han kunne bare . . . Ja, Han bare tok . . .

²¹⁴ Vi består av seksten elementer; petroleum, kosmisk lys, og pottaske, og kalsium og så videre, kun seksten elementer. Han bare samlet det sammen og åndet inn i det, og gikk ned på jorden. Jeg er så glad for at Han er den slags Far. Selv om hudormene ødelegger denne kroppen, vil Han likevel kalle deg. Han lovet at

Han ville gjøre det. Han er Elohim. Dyttet sammen en håndfull til og sa: “Kom hit Malurt,” eller hva enn det var, Englene, “og kom ned. La oss gå ned og se på Sodoma, se hva som pågår.”

²¹⁵ Og Abraham, etter åpenbaringen, han så det og han visste at det var én Gud. Og han så det og han sa: “Min Herre, kom til side, sitt ned, la meg vaske Dine føtter.” Nå, han sa ikke, “herre . . .” Og, følg med, det er—det er med stor bokstav der. Alle vet det. Jeg har Emphatic Diaglott. Ser dere, det er stor bokstav H-e-r-r-e, “Herre,” Elohim, Den Alt-Tilstrekkelige. Sa: “La meg hente litt vann og vaske føttene Dine, og gi Deg et stykke brød, deretter kan Du gå videre.”

²¹⁶ Sannelig, jeg begynner å bli sen her. Jeg bør skynde meg. Jeg—jeg ønsker å komme over hit, og jeg vet ikke når jeg blir i stand til det. Bare bær over med meg bare en liten stund til, vil dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

²¹⁷ Legg merke til, Elohim, Den Alt-Tilstrekkelige, Gud. Og Han sa . . . Se hva Han gjorde.

²¹⁸ Nå, to av Dem begynte, de kikket stadig ned mot—mot Sodoma.

²¹⁹ Og Han sa: “Tror dere at Jeg vil holde dette skjult for Abraham?” Han gjør ingenting før Han åpenbarer det for Sine profeter. Ser dere, Han lar de få vite det. Og Han sa: “Jeg vil ikke skjule dette siden han er—han er velsignet av Gud og han kommer til å arve jorden, og så videre. Hans ætt kommer til det, rettere sagt, kommer til å bli far til mange nasjoner. Jeg vil ikke skjule det for ham. Jeg vil la ham vite.” Og så sa Han, begynte Han å åpenbare for ham.

²²⁰ Og Han sa: “Abraham,” ikke Abram. “Abraham, hvor er din kone, S-a-r-a-h?” Hvordan visste Han det? Vel, bare en dag før det, var han Abram, en dag eller to før det. Og hun var Sarai, og nå er hun Sarah. Og han er Abraham. Sa: “Abraham, hvor er din kone, Sarah?”

Abraham sa: “Hun er i teltet bak Deg.”

²²¹ Han sa: “Jeg kommer til å besøke deg i henhold til livets tid. Og denne sønnen som er blitt lovet, er klar for å komme på scenen nå. Du kommer til å få det.”

²²² Og Sarah lo litt for seg selv, sa: “Jeg som er gammel og føle lyst med min herre igjen, og han er gammel?” Noe slikt som det, så, fordi hun var—hun var nitti, og han var hundre. “Og så nå kunne jeg gjøre det igjen?”

²²³ Og Engelen, budbæreren, Gud i menneskelig kjød sa: “Hvorfor lo hun?”

²²⁴ Det var en stadfestelse. Hvorfor? Viste at åpenbaringen var riktig. Viste at det han hadde kalt Ham, Elohim, var riktig. Fordi Han var Ordet. Det var . . . I Hebreerne det 4. kapitlet, det 12. verset står det: “Guds Ord er skarpere enn et tveegget sverd og

skjelner hjertets tanker og råd.” Og da Abraham hadde sett dette, var han sikker på at han kunne kalle Ham, “Elohim.” Elohim, Han var Ordet, “Samme i går, i dag og for evig.”

²²⁵ Legg merke til da Jesus, Abrahams Kongelige Ætt kom på scenen, åpenbarte Han Seg Selv for Abrahams naturlige ætt med det samme tegnet. Og de kalte Ham, “Beelsebul.” Det forblindet dem, de vantro, forblindet dem og fikk dem til å spotte, og sendte dem til helvete. Men det ga Evig syn til de troende, som var bestemt til Evig Liv.

²²⁶ Legg merke til, Jesus lovet at . . . i de siste dager, rett før Menneskesønnens komme, at Han ville komme og åpenbare Seg Selv, og på den tiden da Menneskesønnen blir åpenbart, ville denne Abrahams kongelige Ætt se det samme tegnet. Legg nå merke til, da Han sa, det var—det var Lukas 17:28 og 30, “Og som det var på Sodomas tid.” Nå, Jesus sa dette. Jeg er ikke ansvarlig for det. Han . . . Jeg er ansvarlig for å fortelle det, og si det Han sa. Men Jesus sa dette: “Som det var på Sodomas tid, slik skal det være ved kommet, ved Menneskesønnens komme,” legg nå merke til, “i tiden da Menneskesønnen blir åpenbart, når Menneskesønnen blir åpenbart for Sin Menighet.”

²²⁷ Som for Abraham. Han var Gud, Han fortsatte å komme ned; stadfestet pakten, gjenkjente Hvem Han var, og navnet hans ble forandret. Legg merke til, det forandret seg rett før Han kom på fjellet og kikket over Sodoma, rett før Løftessønnen kom fram.

²²⁸ Jesus fortalte det samme bildet. Jesus leste den samme Bibelen som jeg leser og du leser. Hvis du ønsker å vite hva det var, gå tilbake og se hva de gjorde på Sodomas tid. Legg merke til, ikke så mye på Noahs tid (Han fortalte om deres umoral, hvordan de åt, drakk, ga til ekte, ble gitt til ekte), men i Sodoma.

²²⁹ Nå er det “ikke mer vann,” Gud lovet det ved regnbue-tegnet. Han ga oss et tegn. Han gir alltid tegn. Regnbuen . . . Han husker alltid Sine tegn. Alltid trofast mot det gjennom årene, unnlater aldri å gi det regnbue-tegnet. Han gir alltid Sine tegn. Legg merke til det.

²³⁰ Og i det tegnet, lovet Han å ikke ødelegge verden “noen gang igjen med vann,” men Han sa at den ville “brenne.” Og legg merke til Jesus her som sier: “Som det var på Sodomas tid,” hedningeverden skulle bli ødelagt. Sodomitter!

²³¹ Nå, se på moralen i nasjonene. Se på moralen til en menighet, akkurat som Lot. Se hva som er ute iblant dem: en mann, G-r-a-h-a-m, gir dem et støt, disse politikerne, til den naturlige menighet. Nå, vedrørende den åndelige menighet . . .

²³² Det er alltid tre klasser av mennesker. Det er troende, vantro, og liksom-troende. De har dem i alle forsamlinger. Dersom du følte presset som jeg føler, ville du vite at de var rett her i kveld. Så da, så, du . . . og alle tre. Legg merke til, der har du det, det er alltid de tre klassene overalt.

233 Nå, hvis du vil se at det skulle være det samme når Menneskesønnen skulle bli åpenbart for Abrahams kongelige Ætt, ved Kristus (Kristus er den Kongelige Ætten), når Han blir åpenbart i de siste dager. Nå, posisjonelt, verden er i nøyaktig samme tilstand, fordi Sønnen som steg opp i Østen, går ned i Vesten. “Og det var en dyster dag,” dannet organisasjoner, denominasjoner, “men det skal bli lys i kveldstiden,” sa profeten Jeremia. Nå, og på tiden da Sønnen, Den kommer ut fra denominasjonenes skyer, for å åpenbare Seg Selv, sa Han at verden ville være i samme tilstand som den var på Sodomas tid, og Menneskesønnen ville åpenbare Seg Selv igjen for Sitt folk. Se hvordan Han åpenbarte det for Isaks ætt; se hvordan Han vil åpenbare det for den kongelige Ætten, den Kongelige Bruden, Dronningen. Dronningen er den kongelige Ætten.

234 Slik som Gud førte en nasjon ut av en nasjon, i Egypt, fører Han en Menighet ut av en menighet, eller en Brud ut av en menighet; Menighet ut av menighet. Og resten av kvinnens Ætt, det som ble tilbake, “der er det gråt og jammer og tenners gnissel, for de hadde ikke Olje på lampene sine, Hellig Ånd,” alltid symbolisert dette. Der er de.

235 Slik er tilstanden. Og se nå opp på fjellet. Nå, Menigheten, Abraham; Lot; Sodomitter. Verden; menigheten; de Utvalgte. Menigheten, Bruden, ut av menigheten. Vi er posisjonelt riktig. Verden er nøyaktig i den rette rytmen av det.

236 Perversitet! Alt er fordervet. De vil si, jeg sier dere, alt er krysset. De . . .

237 Jeg kom ned, så et stort skilt, stod: “Krysset korn.” Men, det er jo ikke noe bra. Nei. Det burde få dere ateister til å hoppe. Når Gud sa: “La ethvert frø bringe fram etter sitt slag.” Og du kan krysse korn og få det til å se bedre ut, men du kan ikke plante det om igjen; det er ikke noe liv i det.

238 Og det er slik vi har gjort med menigheten. Vi har gjort den vakker, og pyntet den med nominelt glitter, men den har ikke noe Liv i seg. Den kan ikke frembringe Bibel-beviset igjen. Skjønner? Kan ikke frembringe beviset på Kristi oppstandelse. Det er en krysset sak.

239 Mer velkledde mennesker, bedre betalt, større denominasjoner, rikere, av Laodikea Tidsalder, på en prikk. “Rik, har ikke behov for noe; vet ikke at du er ussel, ynkelig, blind, og fattig, naken, og vet det ikke.” Hvis en mann visste at han var naken, kunne du snakke til ham. Men når han ikke vet det, så er det en trist tilstand, ynkelig. Ikke forakt menneskene, men ha medlidenhet. Hva om det var du som var i den tilstanden? Hva om Ordet ikke hadde blitt åpenbart for deg, hva ville du gjøre? Hva annet ville bety noe, hvis øynene dine var så blinde at du ikke kunne se Det? Det er et trist syn.

240 Og helt nøyaktig, tilstandsmessig. Du kan ikke sette en finger på det; der er det, nøyaktig det Han sa ville finne sted. “Disse tegn ville være i de siste dager.” Ser dere hvor de er, helt nøyaktig.

241 Nå, følg med, kryssing. Du vet, hvis noe jeg . . . Tar du, som at du tar et—et—et—et esel, og avler det med en hest, en hoppe, rettere sagt, og hva får du? Du får et muldyr. Men det mulddyret kan ikke formere seg igjen. Skjønner? Gud sa: “La hvert frø bringe fram etter sitt slag.” Nå, hvor kommer evolusjonen din fra? Deres egne prosjekter har dømt det dere sier at dere tror. Gud sa: “La hvert frø bringe fram etter sitt slag.” Det kan ikke formere seg igjen. Nei, nei. Han er ferdig.

242 Og jeg syns at mulddyret er ett av de—de dummeste tingene jeg noen gang har sett. Du kan ikke lære ham noen ting. Han sitter der med de store lange ørene, vet dere, og han vil vente helt til dødsøyeblikket med å sparke deg, før han dør. Han bare

243 Du kan ikke lære ham noen ting. Det minner meg . . . Han sitter der, og du forteller ham ting, minner meg om noen mennesker, som hevder at de er troende i dag. Store lange ører, sitter der, og: “Miraklenes dager er forbi. Øh! Øh! Øh!” Han vet ikke hvor han kommer fra. Han vet ikke noen ting om Det. Det eneste han kjenner til er en eller annen kirke-læresetning.

244 Men la meg fortelle deg, jeg har respekt for en renraset. Du, han kan fortelle deg sin stamtavle. Han kan fortelle deg hvem hans pappa var, hvem hans mamma var, hvem hans bestemor, bestefar var. Han er renraset.

245 På samme måte er de renrasede kristne, kan gå strake veien tilbake til Apostlenes Gjerninger og se hvor de kommer fra, en renraset kristen, født av den samme Ånd, den samme tingen, oppfører seg på samme måte.

246 Med de samme forfølgerne; esler og hester spiser av samme matfat. Det er riktig. Der har du det. Men, du må ha det. Dette er en hybrid tid.

247 Jeg så et bilde i *Reader's Digest*, for ikke lenge siden, “Fortsetter man med å gi kvinner dette kryssede kjøttet og—og slikt, kan de ikke få barn. De forandrer seg. De blir større i skuldrene, og smalere over hoftene.” Ja, det er, du vet at mennesket alltid ødelegger seg selv ved sivilisasjonen.

248 Kom tilbake til Gud! Tro på Gud. Kom tilbake til den originale Sæd. Kom tilbake og tro Det. Dere har lest mine ly- . . . dere har mine lydbånd, rettere sagt, jeg antar at dere har hørt dem, om: *Den Originale Sæd og Brudetreet*, og de tingene, som er sant. Herren vet det.

249 Hvordan de tingene er forutsagt i månedsvis. Dere, det dere ser her er bare ubetydelig, som dere ser skje. Spør menneskene som er med, spør om det noen gang har slått feil. Forteller om folk, jordskjelv, ting som kommer til å skje. Den Hellige Ånd

forteller oss. Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen."] Det er mennesker som er blitt . . . Ja visst. Og om forskjellige folk.

²⁵⁰ Slik som Marilyn Monroe, lenge før hun døde. De sa at hun begikk selvmord. Hun gjorde ikke det. Hun døde av hjerteinfarkt. Absolutt.

²⁵¹ Denne mannen, denne krigeren. Maginotlinjen i Tyskland. Alle de tingene, bare tusenvis av ting, fullkomment på en prikk, hver gang. Det kan ikke være noe annet enn Den Hellige Ånd. Skjønner? Skjønner? Han lovet det.

²⁵² Han ga syv ting i 1933 som ville skje. Og nå har alle som en funnet sted utenom to ting, fullkomment, helt nøyaktig. Til og med hvordan president Kennedy ville bli valgt inn. Det er rett der i bøkene mine akkurat nå, fortale det for tretti-tre år siden, nøyaktig. Hvordan Maginotlinjen ville bli bygd, elleve år før den ble bygd. Hvordan Hitler ville reise seg, og—og fascismen, og—og nazismen, og alt bundet sammen i kommunismen, og kommunismen ville ødelegge katolisismen. Og det vil den, ja, uansett hva de gjør. Og viste, sa at det ville bli et Kirkenes Verdensråd, og hvordan alle menighetene ville komme sammen og ville danne bildet som kalles Dyrets Merke. Du ser dem rett på veien, akkurat nå. Helt riktig. Det er nødt til å skje, for det har aldri slått feil.

²⁵³ Hvem som helst som vet om det, hvem som helst, ta dem verden rundt, det har aldri slått feil én gang. Måneder og år foran i tid, er det helt fullkomment på en prikk. Det er Gud iblant dere, folkens; Gud i oss, Den Hellige Ånd. Merk dere, at Jesus sa at den kongelige Ætten ville bli identifisert ved den samme tingen, her i Lukas det 17. kapitlet. "Åh, vend tilbake, O atspredte, fra deres denominasjoner, til deres egne."

²⁵⁴ Hvem som helst av oss kan tro at Gud. . . Hvis du tror på Gud, vet du at Gud helbreder de syke. Det er det ikke noen spørsmål om. Vel, hvis du ikke tror det. . . Du vet, de sa på den tiden: "Jehova, vi vet at Han kan helbrede, men Han kan ikke frelse." Nå, "Han kan frelse, men Han kan ikke helbrede." Ser dere, nøyaktig den samme djevelen, samme ting. Han er både Frelser og helbreder. Han er Jehova-Jireh og Jehova-Rapha.

²⁵⁵ Åh, vend tilbake! Husk, Han lovet denne tilstanden, at alt er nøyaktig slik det er nå, at det ville finne sted. Han sa det ville skje og det er nødt til å skje.

²⁵⁶ Folkens, Jeg er lei for det. Jeg har holdt på dere lenge nå. La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk, jeg vil. . . Jeg vil avslutte dette kanskje i morgen kveld. Jeg har rundt seks sider til med notater her. Bøy deres hoder bare et øyeblikk. Vær ærbødige alle sammen.

²⁵⁷ Du kan være uenig med meg; du har rett til det. Jeg har rett til å uttrykke det jeg tror. Jeg har hatt Skriften. Nå, uansett hva jeg ville si, hvis Gud ikke underbygger det, så virker ikke Urim

Tummin, da blir det forkastet. Uansett hvor fint det høres ut, og hvor ekte det høres ut, Urim Tummim må vise det. Frøet er nødt til å komme til liv. Hvis det ikke gjør det, så var det ikke slik.

258 Nå, for helbredelse, jeg har prøvd å fortelle dere at jeg ikke er en helbreder. Det er mange mennesker som kaller seg for helbredere. Dessuten er det mange kritikere som kaller mennesker for helbredere, for, bare for å kritisere. Deres hjerter er ikke rett med Gud. Skjønner? Alle vet at intet menneske kan helbrede et annet. Gud helbreder sykdommen. Om Gud forlanger din død, da be så mye du vil, og sykehuset kan gi deg en injeksjon med væske hver dag, og du vil dø like fullt.

259 Dersom jeg skjærer meg i hånden i kveld, og står her med en skåret hånd er det ikke en medisin i verden som kan helbrede hånden min. Vi har ingen medisin som helbreder. Ingen medisin helbreder. En hvilken som helst lege vil fortelle deg det. Den bare holder det rent mens Gud helbreder. Den kan ikke bygge vev. Hvis jeg skar meg i hånden, og, "Åh," sier du, "ja, Broder Branham, det finnes medisin som helbreder det." Ja vel, jeg vil vite hva det er.

260 La meg vise deg. Hvis jeg skar meg i hånden og falt ned død her, kunne en lege komme og balsamere kroppen min og få meg til å se naturlig ut i femti år. Sy sammen hånden min, og ta meg ut der og gi meg en sprøyte med penicillin, hver dag, og om femti år fra nå ville såret være nøyaktig slik det var da det oppstod. Hvis—hvis medisin ble lagd for å helbrede et kutt, da hvorfor helbreder det ikke det? En hvilken som helst medisin som ville helbredet et kutt i hånden min, ville helbredet et kutt på dette skrivebordet, ville helbredet et kutt i frakken min. Hvis det kunne helbredet et kutt, ville det helbredet et kutt uansett hvor det var. "Vel," sier du, "ja, medisin ble lagd for mennesker." Da hvorfor helbreder det ikke? "Vel," sier du, "livet har gått ut av deg." Derfor er det noe annet ved siden av medisinen som helbreder.

261 Det er livet, ja visst, og livet er Gud. Selvfølgelig er det det. Skjønt, noen er syndere, har fordervet det, men fremdeles er du i Guds bilde. Og livet som du har var det Gud som ga deg. Du vet det; nei, fordi Gud er helbrederen. Livet er helbrederen. Du tror det, ser dere. Sett så mye som har skjedd!

262 La oss nå bare ta imot Ham, vil du ikke? Før vi gjør det, lurer jeg på hvor mange her inne som er overbevist, før . . . Hvis dere er nykommere her, aldri vært her inne før, at du tror Han er Guds Sønn? Og ved dette, Budskapet i kveld, Ordet alene, selv før Han gjør noe, at du tror Det, og du ønsker at jeg skal huske deg i bønn, løft opp din hånd. Vil du? Åh! Gud velsigne deg. Åh, du! Tre eller fire hundre hender. Gud velsigne dere.

263 "Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Ordet." Grunnen til at jeg sa det, Sæden vil finne velvilje hos Gud. Jeg tror nå,

istedenfor å—å bare kalle opp en bønnekø opp hit, vil jeg bare få dere til å be.

264 La meg gi dere et Skriftsted, først. Med det vi gjør, det må være Bibelsk. Må være Bibelsk! Gud vil ikke ære noe annet. Gud vil ikke ære en løgn; dere vet det. Du—Du kunne ikke knytte det til Ham. Han ærer ikke løgner. Han ærer bare Sitt Ord. Men Han lovet at, “Mitt Ord skal ikke vende tomt tilbake til Meg. Det skal utføre det som Det var ment for.” Og vi ser Ordet som er tildelt i dag. Uansett hvor mye vantro som reiser seg i leiren, vil Gud ære Sitt Ord når Han finner tro til å ære Det ved.

265 Nå, et sted i bygningen, vil jeg at dere skal ta dette Skriftstedet. Hebreerne det 3. kapitlet tror jeg det er. Bibelen sier at, “Han er en Yppersteprest akkurat nå, som kan ha medlidenhet med våre svakheter.”

266 Og du som løftet din hånd, jeg vil at du, så snart møtet går mot slutten her, vil jeg at du skal komme opp og stå rundt her og bli bedt for, ta imot Kristus som din Frelser. Oppsøk en av de fine menighetene rundt her. Uansett hvor det er, noen som forkynner Evangeliet, gå til dem og be om kristen dåp. Og pastoren vil lede deg derfra. Han er Guds mann. Han er kalt for å være Guds mann, han vil—han vil lede deg derfra. Bare, hvis jeg bodde her i denne byen, ville jeg ha tilhørt noen av disse menighetene her. Jeg ville ha kommet til dem, de som tror Evangeliet. Jeg ville gått der. Ja visst, jeg ville ha identifisert meg med dem, for det er det du trenger å gjøre. Og det er det du trenger å gjøre.

267 Nå, hvis Han er en Yppersteprest som kan ha medlidenhet med våre svakheter, nå, Han er den samme i går, i dag og for evig, derfor er Han nødt til å handle på samme måte som Han gjorde i går.

268 Nå følg med, en liten kvinne rørte ved kledningen Hans en gang, og Han snudde Seg rundt og visste hva hun hadde, og fortalte henne at hennes tro hadde frelst henne. Og hun følte inni seg; hun anstrengte seg ikke for å bevise det. Hun trengte ikke å bevise det.

269 Du beviser ikke ting. Du tror Gud. Skjønner? Du beviser ikke Gud i det hele tatt. Du kan ikke bevise for å frelse ditt liv, at det er en Gud, bare gå ut her og si: “La meg se Ham.” Ser du, du er nødt til å tro Ham.

270 Hele Guds rustning er overnaturlig. Kjærlighet, glede, tro, langmodighet, tålmodighet, ydmykhet, ser du, alt er overnaturlig. Vi ser på ting som du ikke kan se med det naturlige øye.

271 Og Kristus er her i kveld. Han lovet det. “Hvor som helst to eller tre er samlet i Mitt Navn, er Jeg midt iblant dem. Der er Jeg!” Denne “Jeg” igjen, Han er her. Nå, “Han er den samme i går, i dag og for evig.”

272 Be og si: “Herre Jesus, jeg er syk,” eller hva enn du har behov for. “Jeg—jeg er trengende og jeg—jeg vil at Du kjære Gud må ha medlidenhet med meg, og helbrede meg og gjøre meg frisk. Og nå hvis jeg har tro nok, Herre, til å berøre Deg. . . Jeg—jeg vet at Broder Branham ikke kjenner meg. Jeg er en fremmed. Og jeg vet at han ikke kjenner meg. Nå, hvis—hvis den mannen har fortalt meg Sannheten, noe jeg tror det er, for det kommer rett fra Ditt Ord. Jeg har lest Det, jeg ser Det ser helt fullkomment riktig ut. Stadfest Det nå. Jeg gjør krav på å være en Abrahams Sæd, ved Kristus, jeg gjør krav på å være den kongelige Sæden, og tror på Jesus Kristus, den Kongelige Sæden. Og jeg tror at jeg er en del av Hans Brud, Hans Menighet som Han kommer for. Og jeg er syk og trengende. Vær så snill, Herre Jesus, la meg berøre Din kledning. Og sta- . . . og stadfest det for meg ved å tale gjennom Broder Branham, siden Han lovet det ville være ‘som det var på Sodomas tid.’ Bare la meg . . . la ham fortelle meg hva jeg tenker på, ber om, hva jeg ønsker, hva mine behov er, noe om meg.” Gjør det, bare gjør det.

273 Himmelske Far, nå er alt i Dine hender. Nå er dette alt jeg kan gjøre, eller et hvilket som helst annet menneske, kan bare si hva Du har sagt *Her*, Sannheten. Stadfest det nå Herre til å være Sannheten. Jeg har talt om Deg. Fortell at jeg har fortalt Sannheten. I Jesu Kristi Navn. Amen.

274 Jeg vil at dere bare—bare skal tro, bare ha tro. Nå, ikke beveg dere rundt. Bare sitt helt ærbødig. Jeg vil at dere skal se for dere Kristus, stående foran dere, her inne et sted, som er oppreist fra de døde; kom rett gjennom veggene en gang, spiste brød, sa: “Kjenn på Meg, Jeg er kjøtt og blod,” og forsvant rett foran dem. Nå, Han—Han lovet at Han ville vise Seg i de siste dager, i menneskelig kjøds skikkelse igjen, i ditt kjød, slik Han gjorde på Sodomas tid. Gud, som var Kristus, manifestert i kjød, nå i Sin Menighet, Sin Brud. Ser dere, de kommer sammen. Det er en forenings-tid. Menighetene forener seg, nasjonene forener seg, og Bruden og Kristus forener Seg. Ser dere, det er forenings tid.

275 Nå, bare tro, enkelt. Ikke prøv å bli nervøs og press noe, for da får du ingenting. Bare—bare si ydmykt: “Herre, jeg tror.” Bare gjør det. Og nå, jeg. . .

276 Hvor mange sitter foran meg, spesielt. . . Nå, jeg kjenner disse menneskene *her* og disse *her*. Jeg kjenner noen som sitter *her*. Hva med rett *her*, nesten rett foran meg? La oss konsentrere oss om denne lille gruppen rett *her* inne et sted. Hvor mange har aldri sett Kristus gjøre Seg Selv kjent på den måten, ved. . . La oss se hendene deres, “Aldri sett det.” Jeg antar at alle har sett det. Ja vel.

277 Be nå. Nå, bare vær ærbødig. Jeg vet ikke om Han vil. Jeg kan ikke si det. Det er opp til Ham. Vil det få dere til å tro, virkelig sterkt? Herren hører det. Han vet alle ting.

278 Mannen som sitter rett der, lider av brokk. Tror du at Gud vil helbrede den brokken? Gjør du? Vi er fremmede for hverandre antar jeg, du og jeg. Jeg kjenner deg ikke. Jeg har aldri sett deg. Men hvis det var det du ba om, løft opp din hånd. Hvis det er riktig, løft opp din hånd, denne mannen som sitter . . .

279 Tror du at—tror du at da Andreas hadde fortalt Simon at han måtte komme å se at de hadde funnet Messias, og da han kom opp i Nærværet til Herren Jesus? Siden du er i kontakt med Nøe nå, din bønn. Ser du, Han fortalte ham hvem han var. Tror du at Gud kunne fortelle meg hvem du er? Hvis du tror det, kan Han gjøre det. Ville det oppmuntre deg til å tro av hele ditt hjerte? Ville det gjøre det med resten av dere også? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

280 Nå, mannen har løftet opp sine hender, på at hva enn det var som ble fortalt ham . . . Jeg vet ikke; jeg må spille lydbåndet, ser dere. Hva enn det var, var riktig. Er det riktig, sir? [Broderen sier: "Amen."—Red.] Ja vel. Hva enn det var, er riktig.

Herr Shepherd, tro av hele ditt hjerte. "Hvis du kan tro."

281 Nå, det er ikke noe mer enn hva Han sa: "Navnet ditt er Simon, sønn av Jonas." Nå, hvis du bare vil tro er det alt som er nødvendig. Skjønner? Nå, hva er det? Han lovet det. Han ga det løftet. Det viser at Han er her. Ikke bare meg; Han er i deg. Han er i Sitt Legeme av troende.

282 Lille dame som gråter og ber med hodet bøyd. Lider av kreft. Hvis du ikke frykter og vil tro, vil Gud gjøre deg frisk hvis du kan tro det. Hun kommer til å gå glipp av det, ja sannelig. Fru Hood, tro av hele ditt hjerte nå, at Jesus Kristus gjør deg frisk, og du kan få det du har bedt om. Nå, vil du tro det av hele ditt hjerte? Amen.

283 Rett ved siden av deg der sitter en dame som har mageproblemer, hjerteproblemer, komplikasjoner. Hvis du tror av hele ditt hjerte, kan du få din helbredelse. Tror du det av hele ditt hjerte, vil ta imot det? Gjør du? Ja vel.

284 Den mannen der med hemoroider, tror du at Gud kan helbrede de hemoroidene og gjøre deg frisk? Reis deg opp.

285 Hva tror du om det, som sitter ved siden av ham der, med brokk? Tror du at Gud kan helbrede deg og gjøre deg frisk?

286 Damen rett ved siden av armen din der, lider av hodepine. Den er forsvunnet nå. Har den ikke? Ser du, din tro gjorde det. Det er alt du trenger å gjøre, er bare å tro.

287 Her er en dame her med diabetes. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk, dame, som sitter der med diabetes? Tror du Gud kan fortelle meg hvem du er? Gjør du det? Fru Robinson. Det er navnet ditt.

288 Legg hånden din over på ham som har brokk, kanskje Gud vil gjøre ham frisk også. Hvis du tror det! Vil du gjøre det? Ja vel, sir.

289 Damen som sitter ved siden av deg, legg din hånd på henne, sir, hun har nervebetennelse. Tror du at Gud vil helbrede nervebetennelsen og gjøre deg frisk? Gjør du, du kan få din helbredelse, også. Du må tro det.

290 Nå, det er stadfestelse. Gud ga løftet, nå hvor mange tror at Kristus er her? Tror du det? Nå, alle dere som ønsker, i Hans Nærvær nå, som ønsker nåde fra Ham, som ønsker nåde for din sjel, og du ønsker å ta imot Ham nå mens du er rett i Hans Nærvær, identifisert. Nå, jeg . . .

291 En mann kan komme inn her med naglemerker i hendene sine, og tornemerker og si: "Jeg er Herren." En hvilken som helst hykler kan gjøre det. Men, Livet! Herren Jesu legeme sitter ved Majestetens høyre hånd; når Han kommer, er tiden ikke mer, når det legemet vender tilbake til jorden. Men Hans Ånd er her, Hans Liv beviser at Han er her. Skjønner? "Jeg vil være med dere, endog i dere, til verdens ende."

292 Og du ønsker nåde fra Ham nå, vil du bare reise deg mens vi ber? Over hele bygningen, du som . . . hvor enn du er, vil du stå? Gud velsigne deg, langt bak der. Det er riktig, bare bli stående. Bare reis deg opp, det er alt jeg ønsker at du skal gjøre. Bare reis deg opp et øyeblikk, for bønn. Hvis du vil stå for Ham! Hvis du skammer deg over Ham nå, vil Han skamme Seg over deg fremfor Faderen; og hvis du er—hvis du er villig til å bekjenne Ham nå, vil Han bekjenne deg fremfor Faderen. "Jeg vil nå ta imot Kristus som min Frelser. Jeg vil at Han skal fylle meg med Sin Ånd akkurat nå. Jeg ønsker Ham." Bare forbli stående bare en liten stund, for bønn, hvis du vil. Reis deg opp. Det er riktig. Jeg ønsker . . . Jeg føler meg ledet til å gjøre dette, gjøre al- . . . Dette er et alterkall. Reis deg opp. Vi har ikke noe alter å komme til; ditt hjerte er alteret. Bare legg til side all vantro, og vit at Han er her nå. Reis deg opp på dine føtter, du som ønsker å ta imot Kristus akkurat nå, i det Guddommelige Nærværet som du føler, som er stadfestet nå.

La oss nå bøye våre hoder.

293 Herre Jesus, de er Dine. Du sa: "Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham." Og nå ifølge vitenskapen, kunne de ikke engang løfte sin hånd; tyngdeloven sier at hendene våre må henge nedover. Men det er et liv i dem, og det livet ble ført nær til Evig Liv, Kristus. Og de tok en avgjørelse i sitt hjerte, om at de er ferdig med verden. Og de løftet sine hender og stod på sine føtter, trosset tyngdeloven, fordi det er et liv der inne. Slik trosser vi verdens og vantroens lov!

294 I Jesu Kristi Navn, de er Dine. De er kjærlighetsgaver av Evangeliet. De er minnesmerker av Budskapet i kveld, og . . . Ditt mektige Nærvær med oss. Sett navnene deres i Livets Bok hos Lammet, Der, Herre. Vi ber om at—at hver enkelt av dem må være Der, som Dine barn, Dine elskede.

²⁹⁵ Fyll dem med Guds Hellige Ånd, inn i deres hjerter. Må deres liv bli så ladet med den Allmektige Guds Kraft, at ydmykhet og kjærlighet og vennlighet og mildhet vil strømme fra dem, og en iver etter å se andre bli frelst, som en gang var i deres tilstand. Gi det, Herre.

²⁹⁶ Det eneste vi kan gjøre, Herre, er å tro. Og de sto som minnesmerker for sin tro. Og nå med min tro og deres tro sammen legger vi det på Ditt alter, ved tro. Og de er offeret som ligger der og venter på at den ofrede Guds Sønn skal ta imot dem inn i Sitt Rike. Gi det, Herre. Må de her og nå bli Dine, i Jesu Kristi Navn.

²⁹⁷ Nå, du som tror på Ham av hele ditt hjerte, som står, løft opp din hånd, si: “Jeg tror på Ham. Jeg tar imot Ham akkurat nå som min Gjenløser og jeg søker dåpen i Den Hellige Ånd.” Løft din hånd. Gud velsigne deg.

Nå, vær så god og sitt.

²⁹⁸ Og jeg ønsker at dere skal oppsøke en eller annen menighet, nå, med det samme.

²⁹⁹ I morgen kveld skal vi ha et—et møte for dåpen i Den Hellige Ånd, i morgen kveld, rett her i bygningen. Nå, det er en masse fanatisme de kaller dåpen i Den Hellige Ånd, men det betyr ikke at det ikke er en ekte Hellig Ånd. Det er en virkelig ekte Guds Hellige Ånd, like fullt. Og jeg tror at Han vil møte oss her i morgen kveld.

³⁰⁰ Nå, hvor mange i bygningen er overbevist om at vi er i endetiden? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hvor mange er overbevist om at dette er Sannheten, at Ordet skal være slik i de siste dager? Løft din hånd. [“Amen.”] Hvor mange av dere er troende? Veiv med hendene deres. [“Amen.”] Ja vel. Jesus sa disse Ordene: “Disse tegn skal følge dem som tror, hvis du er en troende.”

³⁰¹ Nå, hvor mange trenger Kristus i sitt legeme? Løft opp dine hender. Ja vel, dere troende som sitter ved siden av dem, legg hendene deres på hverandre. Og måten du ber på i din menighet, det er slik du ber her. Ikke be for deg selv. Be for dem; de ber for deg. Og Bibelen sier: “De skal legge hendene på de syke, og de skal bli friske.” Nå, be på den måten du gjør, og med et løfte.

³⁰² Herre Jesus, de er Dine. Motta dem inn i Ditt Rike. Og helbred hver enkelt, Herre; og disse lommelærklærne. I Herren Jesu Kristi Navn, gi det, Herre. Satan har mistet sitt grep. Må den Allmektige Guds Kraft helbrede hver enkelt.

JEHOVA-JIREH 2 NOR64-0403

(Jehovah-Jireh ?)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk fredag kveld den 3 april 1964 i 4-H Club Barn i Louisville, Mississippi, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org